إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتۡ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ كِتَٰبٗا مَّوۡقُوتٗا

په رښتیا سره لمونځ پر مؤمنانو په ټاکلي وخت کي فرض کړل شوی دی

لمونځ ښکاره معراج د زړه دی هم رحمت درباندي اوري
په حضور د چا ولاړ یې څه کوې څوک درته ګوري

دحنفی فقهی له دیدګاه څخه

د لمانځه اثبات او صحت

مؤلف:

جان محمد کاکړ "کندهاری"

۱۳۸۸ لمریز کال دوهم چاپ

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ټول چاپي حقوق
د ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي

د کتاب پېژندنه:
****
- ❖ د کتاب نوم ::: د لمانځه اثبات او صحت
- ❖ ليکوال ::: جان محمد کاکړ "کندهاری"
- ❖ سمون ::: مولف پخپله
- ❖ کمپوز ::: مولف پخپله
- ❖ خپرندوی ::: فيضي کتب خانه
- ❖ د چاپ کال ::: ۱۳۸۸دوهم چاپ
- ❖ د چاپ شمېر ::: زر ټوکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

۱. لمونځ ٦
۲. په اسلام کي د لمونځ مرتبه ۱۲
۳. اودس ۱۸
۴. د اودس فرضونه ۲۰
۵. د اودس سنتونه ۲۰
٦. د اودس مستحبات ۲۱
۷. د اودس آداب ۲۲
۸. د اودس نفلونه شپږدی ۲۲
۹. د اودس منهیات اته‌دی ۲۳
۱۰. د اودس تازه کولو طریقه ۲۴
۱۱. پر موزو مسح کول ۲۸
۱۲. تیمم ۳۰
۱۳. د اودس ماتونکي ۳۲
۱۴. د حیض بیان ۳۳
۱۵. غسل ۳۳
۱٦. د غسل شپږ سنتونه ۳۴
۱۷. د غسل کولو طریقه ۳۴
۱۸. د غسل اقسام ۳۵
۱۹. د لمانځه شرطونه ۳۷
۲۰. د لمانځه فرضونه ۳۸
۲۱. د لمانځه واجبات ۳۸
۲۲. د لمانځه سنتونه ۴۰
۲۳. د لمانځه مستحبات ۴۲
۲۴. د لمانځه مکروهات ۴۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۵. د لمانځه مفسدات ۴۶
۲۶. د سهوي سجدې ۴۷
۲۷. د لمانځه لفظي ترجمه ۴۸
۲۸. دلمانځه ادا کولو صحیح طریقه ۵۵
۲۹. په امام پسې په جماعت لمونځ کول ۶۲
۳۰. لاحِق او مسبوق ۶۴
۳۱. د په لمانځ کې د قرآن قرآئت ۶۷
۳۲. د وِتر لمونځ ۶۹
۳۳. د جماعت د لمانځه فضیلت او تاکید ۷۰
۳۴. دقضاء شوو لمونځونو د بیا راګرځولو طریقه ۷۴
۳۵. د جمعې لمونځ ۷۷
۳۶. د جمعې د لمانځه د وجوب شرطونه ۷۹
۳۷. د جمعې د لمانځه د صحت شرطونه ۷۹
۳۸. مسافرانه لمونځ ۸۱
۳۹. د تراویح لمونځ ۸۷
۴۰. د اخترونو لمونځونه ۸۹
۴۱. د جنازې لمونځ ۹۴
۴۲. سنت او نفل لمونځونه ۱۰۰
۴۳. تحیة الوضوء ۱۰۲
۴۴. صلوة الاشراق ۱۰۲
۴۵. تحیة المسجد ۱۰۲
۴۶. صلوة الاوابین ۱۰۳
۴۷. صلوة التهجد ۱۰۳
۴۸. صلوة التسبیح ۱۰۳
۴۹. په کوم وخت کې لمونځ ماتول جائز دي ۱۰۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرّحمٰن الرّحیم

الحمد لله الذی فرض علی عباده الصلوٰة وجعلها کتابًا موقوتا والصلوٰة والسلام علی نبیه الذی قال الصلوٰة عمادالدین من اقامها فقد أقام الدین ومن هدمها فقد هدم الدین وعلی آله وصحبه ومن تبع هداهم إلٰی یوم الدین.

اما بعد: غاړه ایښودل و اوامرو ته د لوی او مهربان خدای ﷻ او د ټولو هغو احکامو منل چي د الله ﷻ او د ده د رسول حضرت محمد ﷺ له طرفه څخه دي اسلام ورته ویل کیږی. د الله تعالیٰ ﷻ او د هغه د رسول ﷺ دا اوامر اساسًا پر پنځو برخو ویشل شوي او هری برخي ته یې فریضه ویل کیږی چي په رأس کي یې کلمهٔ طیبه ده.

"لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰه"

څرنګه چي دغه کلمه د اسلام د پاک او سپیڅلي دین اساس او بنسټ تشکیل شویده نو د بزرګی، عظمت او برکت په خاطر له څلورو (۴) خواؤ څخه یې هر طرف په یوه اساسی ستون باندی تکیه دی چی دغه ستنی یې لمونځ کول، روژه نیول، زکات ورکول او د کعبي شریفي زیارت (حج) کول دي چي دا څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه فرض او هر يو يې جدا تفصيل لري، د الهي فيوضاتو څخه ډک او د انسانانو د ګټو په خاطر راليږل شويدي او د کلمهٔ طيبې سره د اسلام د پاک دين پنځه اساسي فريضې تشکيلوي.

څرنګه چي د اسلام دين داسې تنظيم شويدی چي پر سر يې کلمهٔ طيبه او هغه بيا پر څلوروستنو ولاړه ده نو سوال پيداکيږي چي دا څلور واړه ستنې پر څه شي ولاړې دي؟ هغه ښه اخلاق (حسن اخلاق) دی، حديث شريف دی چي عليه الصلوٰة والسلام فرمايي:

بُعِثتُ لِاُتَمِّمَ مَکَارِمَ الاَخلاقِ.

زه د ښو اخلاقو دتکميل او بشپړولو د پاره را استول شوی يم.

په محمدي کړنلاره کي د توحيد نه وروسته لمونځ فرض ګڼل شوی دی چي د دغه کتاب هدف هم د لمانځه په باب ښوونه ده .

لمونځ: په اسلام کي لمونځ د عبادت هغه لمړی رکن دی چي دا رکن پر امير، غريب، زوړ، ځوان، نر، ښځه ، روغ او ناروغ ټولو يوشان فرض دی.

لمونځ هغه يوازنۍ عبادت دی چي په هيڅ کوم حالت کي له هيڅ چا څخه نه ساقط کيږی، که دا فرض څوک په ولاړه نشي اداکولای نو په ملاسته دي يې ادا کړي او که يې په خوله نشي اداکولای نو په اشاره دي يې ادا کړي، او که د ډير مجبوريت په وخت کي څوک دريدلای نشي نو د تګ او تلو په حالت کي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادا کړي او څوک چي د سپرلۍ په کوم سخت حالت کي وي نو کومي خواته چي موقع وي هغې خوا ته دي مخ کړي او خپل لمونځ دي اداکړي.

لمونځ څه شي دي؟ د خپل خالق په حضور کي د مخلوق د خپل زړه، ژبې، لاسونو او پښو په ذريعه د بندګۍ او عبوديت اظهار، د هغه رحمٰن او رحيم يا د او د هغه د بې انتها احسانونو شکريه، د ازل د حسن حمد او ثنا او د هغه د لويي او عظمت اقرار دی، لمونځ دخپل محبوب سره د خپل محجوب روح خطاب دی ، لمونځ د مولا په حضورکي د جسم او جان بندګي ده، لمونځ د باطني احساساتو د نياز او عذر وړاندی کول دي او زمونږ د زړه د ساز فطري ترانه ده، لمونځ د خالق او مخلوق په منځ کي د تعلق غوټه او د علاقې شيرازه ده، لمونځ د روح تسکين ، د ناقرار زړه تشفٰي، او د مايوس زړه دارو دي، لمونځ د فطرت آواز او د احساس او اثر منونکي طبيعت د زړه چيغه ده، لمونځ د ژوندانه حاصل او د هستۍ خلاصه ده .

و کوم غير طاقت يعنی داسی طاقت ته چي نه ليدل کيږي سر اېښودل او د هغه په حضورکي دعا او فريادکول او د هغه څخه په مشکلاتو کي تسلٰی موندل د انسان فطرت دی، داسي معلوميږي چي د زړه په اعماقو کي يو داسي ډول ساز شته چي پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نامعلومي ګوتي ولګيږي نو هغه تل ږغيږي يا په بل عبارت په ږغيدلو پيل کوي او همداد أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ فطري ځواب دی.

قرآن ځای په ځای د انسانانو د دغه فطري حالت نقشه کښلې ده او دا پوښتنه يې کړېده چې هر کله پر تاسي مصيبتونه راځي او يا تاسو په سمندرونو له طوفان سره مخامخ کيږئ يا ستاسو بيړۍ او جهازونه په ګردابونو کښي ايساريږي او بنديږي نو په دغه رازوختونو کي د الله نه سوا بل څوک دی؟ چې تاسو ورته ناريږ ووهئ.

لنډه دا چې د انسان ټنډه تل پخپله د يو داسي مسجود په تلاښ او سيږي چې د هغه په مخ کي دي ټيټ شي او د زړه نياز دي ورته وړاندی کړي، او د خپل د زړه هيلي ورته عرض کړي. لنډه دا چې عبادت د همدې فطري مطالبې ځواب دی، که دا نه وي نو د انساني روح د جنون د جوش علاج يو ناممکن کار دی.

که يو مذهب ډير زيات وحشي هم وي نو په هغه کي هم د فطرت د دغه آواز د تسلی د پاره د عبادت ځيني لږ او ډير دودونه او مقررات موجود وي، پس نو آسماني مذهبونه لدې کار څخه څرنګه خالي کيدای شي.

د نړۍ په هر آسماني مذهب کي د پاک خدای ﷻ د يادولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکم او د هغه د یادولو ځیني مراسم او مقررات موجود دي، که په اسلام کي حمد او تسبیح شته نو په یهودیانوکې دعا او په پاریسیانو کې زمزمه او په هندوانو کي بهجن موجود دي او په شپه او ورځ کي د دې فریضې د اداکولو د پاره په هر یو مذهب کي ځیني ټاکلي وختونه هم شته، نو په دغه اساس باید په دغه خبره یقین وکړای شي چي لمونځ دمذهب د هغو اصولوڅخه دی چي د نړۍ د ټولو مذهبونو وړباندي اتفاق دی.

د قرآن مجید دتعلیماتو سره سم نړۍ ته هیڅ یو داسي پیغمبر نه دی راغلی چي هغه دي خپل امت ته د لمانځه تعلیم نه وي ورکړی او یا یې د لمانځه په خصوص تأکید نه وي کړی خصوصًا په ابراهیمي ملت کي د لمانځه مقام او حیثیت د نورو ټولو ادیانو څخه زیات او څرګند دی، د قرآن کریم تائید له زبور او تورات څخه هم کیږي.

کله چي حضرت محمّدﷺ مبعوث شو نو د توحید څخه وروسته لمړئ حکم چي ورته وکړل شو هغه د لمانځه حکم وو.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ۝١ قُمۡ فَأَنذِرۡ ۝٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ۝٣ ٧٤سورة

یعنی ای په برستن کي پیچلې (محمده) پاڅه او و ویروه (خلک د خدای له عذابه) او ستا رب وستایه په لویي سره، الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ په لویې سره ستایل د لمانځه اساس او بنسټ دی.

حضور ﷺ ویده خلک راویښ کړل او چا چې لار ورکه کړې وه هغه ته یې لار وښودله او ناپوه خلک یې پوه کړل او د خدای ﷻ او بندګانو په منځ کې هغه تعلقات چې له منځه تللي وه پر ځای او قایم کړل، د غوښو، هډوکو، سرو او سپینو، خښتو او ډبرو هغه بتان چې د خدایي مقام یې نیولی وو کښته سر دلاندی وغروځول او په نړۍ کښې یې د یو(۱) واحد خدای ﷻ لمونځ باقي پریښود او بیله خدای ﷻ نه یې بل چاته سجده حرامه او منع کړل او په دغه ترتیب یې د لمونځ اصلي حقیقت په نړۍ کې ښکاره کړ.

رسول الله ﷺ عربو او د نړۍ نورو بت پرستو قامونو ته له توحید نه وروسته د لمانځه طریقه وروښودله او د لمانځه ارکان او آداب یې هم ور وښودل او د مؤثرو دعاګانو تعلیم یې ورته ورکړ، مشرکین او اهل کتاب (یهود او نصارٰی) یې د اسلام و مقدس دین ته راوبلل، د اسلام د قبلولو نه وروسته یې هغوی ته د لمانځه تعلیم ورکړ او هغوی ته یې د دې تأکید وکړ چې یوازې لمونځ دی چې د خدای ﷻ په حضور کې د بنده د ټولو مشکلاتو، حاجاتو او تکلیفونو څخه د نجات او راز او نیاز ذریعه ده، الله تعالی ﷻ په قرآن کریم کښې خپلو بندګانو ته داسې امر کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حَـٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ ﴿٢٣٨﴾ ۲سورة

يعني د لمونځونو ساتنه کوئ.

داحکم دلمانځه د ظاهري او معنوي دواړو حيثيتونو په ساتنه مشتمل دی او د مسلمان د پيژندني دپاره دانبني مقرري دي:

وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ ٦ سورة

يعني هغوي د خپلو لمونځونو ساتنه کوي.

ٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَآئِمُونَ ﴿٢٣﴾ ۷۰سورة

يعنی ځوک چي خپل لمونځ تل ادا کوي.

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ ۲۳سورة

يعنی او بريالي دي هغه خلک چي د خپلو لمونځونوساتنه کوي.

په خپله محمّد ﷺ ته امر کيږي چي ته پخپله هم لمونځ کوه او اهل او عيال ته هم د لمونځ کولو حکم کوه او په هغه لمونځ چي د هغه لمونځ په مکه مکرمه کښي دقيام په زمانه کښي ادا کول ډيرمشکل دي په پوره پابندۍ او مضبوطيا سره ټينګ اوسي الله ﷻ حکم وکړ.

وَأۡمُرۡ أَهۡلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَا ﴿١٣٢﴾ ۲۰سورة.

يعني د خپل کور خلکو ته د لمانځه امر کوه او پخپله هم په لمانځه باندي پابند اوسه.

لمونځ بايد ځنګه وي؟ وي ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَقُومُواْ لِلَّهِ قَـٰنِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ ٢سورة

يعنى او د الله ﷻ په حضور كي په ادب سره ودريږئ.

دارازستاينه اوتعريف وشو.

ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَـٰشِعُونَ ﴿٢﴾ ٢٣سورة

يعني كامياب دي هغه مؤمنان چي په لمانځه كي خشوع او عاجزى كوي. حكم وشو!

ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ تَضَرُّعًا وَخُفۡيَةً ﴿٥٥﴾ ٧سورة

يعني تاسو خپل رب په ډيره عاجزى سره او پټ پټ يادوئ.

وَٱدۡعُوهُ خَوۡفًا وَطَمَعًا ﴿٥٦﴾ ٧سورة

يعنى او خپل خداى ﷻ له ويري او اميد سره يادوئ.

وَٱدۡعُوهُ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ﴿٢٩﴾ ٧سورة

يعني او خداى ﷻ بولئ په داسي حال كي چي يوازي د هغه د دين دپاره اخلاص كونكي ياست. له دې اجمالي نظر نه وروسته د لمانځه پرټولو مباحثو يو تفصيلي نظرضروري دى.

په اسلام كښي د لمونځ مرتبه: له اسلام څخه لمړى هم په نړى كښي كوم يو دا راز مذهب نه دى تير شوى چي په هغه كښي لمانځه ته اهميت نه وي وركړه شوى ليكن له دى كبله چي هغه مذهبونه په خاصوخاصو قامونو او وختونو پوري محدود ؤ نو له هغو څخه په عملي ډول د لمانځه اهميت ولاړ، لكه چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام نه وړاندي د نړۍ په هيڅ يو مذهب کښي د ننني لمانځه يعنی د خدای ﷻ په حضور کښي د عبوديت اقرار او د هغه حمد او ثنا ته يو واضح او معين او تأکيدي حيثيت حاصل نه دی يعنی د کوم يو مذهب د پيروانو بلکه د ملهمانو د عمل څخه هم د لمانځه دا صورت نه ښکاره کيږي او نه لکه څنګه چي تيرشول، د قرآن له مخي په نړۍ کښي کوم داسي پيغمبر نه دی راغلی چي هغه ته دي د لمانځه حکم نه وي ورکړ شوی، او هغه د لمانځه تاکيد نه وي کړی، مګر موجوده حيثيت دا دی چي پرته له اسلام څخه لمونځ په بل هيڅ کوم يو مذهب کښي په څرګند او واضح او مؤکد صورت کښي باقي نه دی پاته شوی او د دې کار سبب دا دی چي له دې کبله چي محمّد ﷺ نړۍ ته د خاتم الانبياء او قرآن مجيد د خاتم الکتب السماويه په حيث راغلی دی نو دې الٰهي فريضې ته د اسلام په کامل دين کښي يو داسي منظم او واضح او مؤکد او څرګند صورت ورکړشويدی چي هغه ترقيامته پوري په نړۍ کښي قايم او باقي پاته شي.

لمونځ د اسلام هغه فريضه ده چي له دې فريضې هيڅ کوم يو متنفس مسلمان هم تر څو چي د هغه هوښ او حواس باقي او په ځای وي په هيڅ حالت کښي نه شي معاف کيدلای ، په قرآن مجيد کښي د سلو وارو څخه ډير د لمانځه تعريف او ستاينه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځه د په ځای او ادا کولو کښي سستي او تنبلي او کاهلي د نفاق علامه او د لمانځه پریښول او نه کول د کفر نخښه ښودل شویده.

لمونځ د هغي فریضې نوم دی چي د اسلام سره یو ځای او ملګری پیدا شوی او تکمیل یې د قدس په هغه شبستان کښي وشو چي په خلګو کښي د معراج په نوم یادیږي.

په اسلام کښي لمړی فرض ایمان او د ایمان لوازم دي ، او د ایمان نه وروسته دوهم فرض لمونځ دی لکه چي د سورة روم په ثلرمه رکوع کي لمړی دا حکم ورکړشو.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا ﴿٣٠﴾ .٣٠سورة

یعنی خپل مخ د هرڅه څخه وګرځوه د توحید په دین یې سم کښیږده هم هغه د الله فطرت چي په دغه فطرت هغه خلګ جوړ او پیدا کړیدي.

دینه وروسته دوهم ځل دې سره ملحق حکم دا دی :

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ .٣سورة

یعنی او لمونځ قائم وساتئ او له مشرکانو څخه مه کیږئ.

له دې پاک آیت څخه خو یو د توحید او ایمان نه وروسته له ټولو مهم شی لمونځ ثابتیږي او بله ورڅخه دا خبره معلومیږي چي د لمونځ د پریښوولو په صورت کښي په کفر او شرک کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګرفتاره کيدلو ويره ده، او دا ځکه چي ترڅو موږ د زړه کيفيت د دبادنيو اعمالو په ذريعه زيات او ډير نه کړو نو پخپله د هغه کيفيت سره د هغه کيفيت د زائل کيدلو ويره ملګرې اوسيږي، همدا سبب دی چي حضرت محمّد ﷺ به تل د لمونځ په اهميت ډير زور کاوه او د لمونځ د تارک او نه کوونکي په خصوص کښي به يې د شرک او کفر ويره ښکاره کوله.

لکه حضرت محمّد ﷺ چي وويل:

"لمونځ د دين ستن ده."

او لکه څنګه چي د ستنی په لويدلو او ليري کيدلو عمارت او ودانۍ غورځيږي همدغه راز د لمانځه په نه کولو او پريښودلو د زړه دينداري هم رخصت کيږي په هغه وخت کښي چي د طائف يو وفد (هيئت) او جرګه مدينې منورې ته راغلله او د روغي په خبرو اترو يې پيل وکړ نو دغي جرګې د لمانځه او جهاد او صدقاتو څخه د ځانونو د مستثنٰی کولو غوښتنه وکړه، حضرت محمّد ﷺ د دوو وروستيو خبرو يعني جهاد او صدقاتو څخه هغوی مثتثنٰی کړل ليکن د لمانځه په خصوص يې وويل:

"په کوم دين کښي چي د خدای په حضور سر ټيټول نه وي په هغه دين کښي هيڅ خير نشته"

حضرت محمّد ﷺ دا هم ويلی دي چي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

”لمونځ د زړه رڼايي او روښانتيا ده“

او په خپل خصوص کښي يې ويلي دي:

”لمونځ زما دسترګو سوړوالی دی“

په يوه تمثيل کښي يې وويل:

”انسان تل په اور کښي سوځيږي او په لمانځه دغه اور مړکيږی دا اور د ازل د محبوب د هجر او فراق اور دی، او لمونځ هغه صفا اوبه دي چي دغه اور وربانديمړ کيږي“

حضرت محمّد ﷺ وويل چي:

”د کفر او ايمان په منځ کښي امتياز او بيلونکی شی يوازي لمونځ دی“

او دا ځکه چي ايمان او کفر دواړه د انسان د باطني حالت سره تعلق لري چي اظهار يې يوازي د اعمالو په ذريعه کيدلای شي د مسلمان هغه عمل چي په ورځ کښي يې څو واره خلګو ته د ليدلو موقع په لاس ورځي يوازي او يوازي لمونځ دی.

لکه څنګه چي مو مخ کښي وويل لمونځ د ايماندارو يوه فريضه ده نو لازم دی چي لمونځ کوونکی لمړی دايمان په معنٰی ښه پوه او خبر وي:

د ايمان معنٰی يقين او باور دی، يقين او باور تر هغو پوري نشی پيدا کيدای څو د الفاظو په معنٰی و نه پوهيږو، نو ضرور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی چی په معنٰی د کلمهٔ طیبې او آمنت بالله او په معنٰی د لمانځه ځان پوه او خبر کړو.

ایمان اقرار کول دي په ژبه سره او په هغه باندي تصدیق کول دي په زړه سره نو اقرار به کوي په ژبه چي

"لَآ اِلٰهَ اِلاّ اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰه"

یعني نشته بل معبود برحق لائق د عبادت بیله یو الله ﷻ څخه او محمّد ﷺ په حقه سره د الله ﷻ رسول او استاذی دی. په دغه اقرار باندي به په زړه سره تصدیق کوي یعني دا اقرار به د زړه په صدق سره کوي. بیا به د زړه په صدق سره دا اقرار کوي:

اٰمَنْتُ بِاللّٰه وَمَلٰئِکَتِه وکُتُبِه وَرَسُلِه وَالیَوْمِ الاٰخِرِ وَالقَدْرِ خَیْرِه وَشَرِّه مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰی وَالبَعثِ بَعدَ المَوْت.

ژباړه: یقین او باور لرم چي الله ﷻ یو (۱) دی شریک نلري په ذات او په صفاتو کښي او باور لرم پر ملائکه ؤ چي د الله تعالٰی معصوم بندګان دي نوراني دي له نوره پیدا دي د الله تعالٰی د اوامرو اطاعت کوي او سرکښي نه کوي، او باور لرم پر رسولانو د الله ﷻ چي هغوی په حق سره الله را استولي، څه چي هغوی ویلي هغه رښتیا دي، هغوی له نبوت نه مخکي او وروسته معصوم دي، شمیر یې یو سل او څلېرویشت زره (۱۲۴۰۰۰) کم و زیات دي، ایمان او باور لرم پر کتابونو د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالیٰ ﷻ چي ځلور(۴) کتابونه دي انجیل، زبور، تورات او آخر کتاب قرآن مجید دی چی پر خاتم الانبیاء محمّد بن عبدالله نازل شوی او تر قیامته له تحریفه محفوظ دی ، ایمان او باور لرم د آخرت پر ورځ چي د سور له دوهمه پوکه وروسته چي د مخلوقاتو د اعمالو د حساب او موازنې ورځ ده، او باور لرم چي خیر او شر او د هغه اندازه د الله ﷻ له طرفه دي، او باور لرم په پاڅون وروسته له مرګه د سور له دوهم پوک سره.

ځرنګه چي مخ کښي مو وویل چي په اسلام کښي له توحید نه وروسته لمونځ فرض دې او دلمانځه ادا کول د هر مسلمان د زړه معراج او د خپل خدای ﷻ راز او نیاز دی نو ضرور دی چي په بشپړه پاکۍ او تطهیر سره و خپل رب ته ودریږو الله ﷻ فرمایي:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ ﴿٦﴾

یعني ای د ایمان ښتنانو کله چي لمانځه ته پاڅیږئ نو ووینځئ تاسي مخونه خپل او لاسونه خپل تر څنګلو پوري (سره له څنګلو) او مسح وکړئ تاسي پر سرونو خپلو او ووینځئ تاسي پښې خپلي تر پړکیو پوري (سره له پړکیو) ۵ سورة

اودس: د لمانځه لمړی فرض د اودس تازه کول دي، پخپله په اوداسه کښي ځلور فرضونه، لس سنتونه، شپږ مستحبات،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوه آداب، شپږ نفلون او اته منهيات موجود دي چې هر يو يې ځانته تفصيل لري.

د حضرت جابرؓ څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمائيلی دي چې د جنت کيلي لمونځ دی او د لمانځه کيلي اودس دی

[مشکوة شريف د فلاح الدارين په حواله]

له حضرت عمر بن خطاب ؓ څخه نقل دی چې رسول الله ﷺ فرمائيلي دي، کوم مسلمان چې په ډيره ښه طريقه سره اودس وکړي او له هغه نه پس د الله ﷻ د توحيد اقرار وکړي چې الله ﷻ د عبادت لائق او هيڅ يو شريک ورسره نشته، او شهادت ورکړي چې محمّد ﷺ په حقه سره د الله تعالٰی بنده او رسول دی يعني: اَشهَدُاَنْ لَّآاِلٰهَ اِلَّآاللّٰہُ وَحدَہُ لَا شَرِيکَ لَہُ وَاَشهَدُاَنَّ مُحَمدًاعَبدَہُ وَرَسُوْ لُہ ووايي د جنت دروازې ورته خلاصي شي په کومه دروازه چې غواړي جنت ته داخليدای شي.

[مسلم شريف، مشکوة شريف د فلاح الدارين په حواله]

د احاديثو په کتاب کښي د اودس نه وروسته د دغه دعا د ويلو فضليت هم بيان شويدی:

اَللّٰهُمَّ اجعَلنِی مِنَ التوابِينَ وَجعَلنِی مِنَ الْمُتَطَهِرِينَ وَ جَعَلنِی مِن عِبَادِکَ الصالِحِين.

همدارنګه د مشکوة شريف د لمړی جلد د طهارت په باب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښي د اودس نه پس د دغه دعا فضیلت هم بیان شوی دی:

اَللّٰهُمَّ کَمَاطَهَّرتنابِالْماءِ فَطَهِّرنامِنَ الذُّنُوبِ، اَشهَدُاَن لا اِلٰهَ اِلا اللّٰهُ وَحدَهُ لاشَرِیكَ لَهُ وَاَشهَدُاَنَّ مُحَمدًا عَبدَهُ وَرَسُولُه.

د اودس فرضونه:

(۱) د ټول مخ پرېمنځل دیوه غوږ د نرمۍ څخه د بل غوږ تر نرمۍ پوري او د تندی د وېښتانو د شنه کېدو له ځای څخه بیا د زني لاندی د وېښتانو د شنه کېدو تر ځای پوری.

(۲) د لاسو پرېمنځل تر څنګلو پوری.

(۳) د سر د څلرمي برخی مسح کول.

(۴) د پښو وېځل د پُنډیو سره.

د اودس سنتونه:

(۱) د اودسه په شروع کښي بِسمِ اللّٰهِ الرحمٰنِ الرحِیم ویل.

(۲)مخکی له هغه چی په لوښی کښي لاسونه د ننه کړی د دواړو لاسونو پرېولل تر مړوندو پوری.

(۳) مسواک وهل، که مسواک نه ؤ د شهادت په ګوته سره د غاښو وینځل هم کفایت کوی.

(۴) په خوله اوبه لغړول او غړغړه کول.

(۵) په پوزه اوبه سوړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦) په هغه لامده لاس چي د سرمسح په شوي وي د غوږو مسح کول.

(۷) د ږيري خلالول د لاس په ګوتو سره چي ږيره ګڼه نه وي ځکه چي د ګڼی ږيری خلالول فرض دي.

(۸) د ټول سر مسح او دغاړی مسح کول، همدارنګه د پښو د ګوتو خلالول که د پښو ګوتي يو پر بل مښتي وي نو خلالول يې د لاس په خمچه ګوته سره فرض دي.

(۹) استنجاء وهل د چول په ډبره يا په لوټه يا ريګ يا پنبه يا هر هغه شی سره چه د پنبه له جنس څخه وی.

(۲۱) استنجاء وهل په اوبو سره که اوبه موجودی وي په داسی شرط سره که نجاست د راوتلو له ځای څخه تر يوه درهم لږ وي او که نجاست له يوه درهم تر انداز زياد وی نو بيا استنجاء واجب ده، که نجاست د مقعد څخه پرته نور بدن د يوه درهم په اندازه مردار کړي نو بيا استنجاء وهل فرض دي.

د اودس مستحبات:

(۱) د اودس نيت کول.

(۲) د اندامونو پرله پسي پريولل.

(۳) په راسته اندامو شروع کول.

(۴) په هغه ترتيب چي په قرآن کي ذکر شوي د اندامو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پریمنځلو رعایت کول.

(۵) د لاسونو او پښو د پریللو په وخت کي د ګوتود سرو څخه شروع کول.

(٦) د غاړی مسح کول په نویو اوبو سره (دغاړی د مسح په وخت کښي باید ګوتی کښته د ستونی خواته راکش نه کړه شي).

د اودس آداب:

(۱) د اودس تازه کولو په وخت کښي پرته له هغو دعاګانو چي په احادیثو کښي ذکر شویدي باید نوري هیڅ خبري و نه شي او د هر اندام پریولل ځان ته دعا لري.

(۲) په خوله او پوزه په راسته لاس سره اوبه لغړول او په چپه لاس سره د پوزي سوغل.

(۳) د اودس تازه کولو په وخت کښي پر لوړ ځای کښیناستل چي د اودس د استعمال شوو اوبو څاڅکی پر جامو او بدن و نه لګیږي.

(۴) که عذر نه وي د لمانځه د وخت ترمخ اودس تازه کول.

(۵) د اودس تازه کولو په وخت کښي قبلې ته مخامخ کښینستل.

(٦) د پریوللو په اول وار د اندامونو موښل.

(۷) اودس د بل چا د کمک نه پرته تازه کول.

د اوداسه نفلونه شپږ دي:

(۱) د هر اندام د پریوللو په وخت کښي هغه دعا ویل چي په حدیث کي راغلې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲) د ضرورت د رفع کولو ځای (بیت الخلاء) ته د ورتګ په وخت کښې په کیڼه پښه داخلیدل او د را وتلو په وخت کښې په راسته پښه راوتل.

(۳) پر مځکه یا دیوال باندې د لاس موښل.

(۴) د بیت الخلاء څخه د فراغت نه وروسته او د را وتلو نه مخ کښې د عورت پټول.

(۵) د اودس تازه کولو په وخت کښې د ساعت، وښي، بنګړي او داسي نورو شیانو ښورول چي کوم ځای وچ پاته نه شي.

(٦) د ګوتو په ذریعه سره پر خښتګ اوبه پاشل.

د اودس منهیات اته دي:

(۱) د اوبو په استعمال کښې اسراف کول.

حدیث: عن عبدالله بن عمرو بن العاص رضی الله عنه ان النبي صلی الله علیه وسلم مَرَّ بِسَعدٍ و هو یَتَوضا فَقَالَ مَاهٰذا السرَفُ یَا سَعد؟ قَالَ افِی الوضُوء سَرَفٌ ؟ قَالَ نَعَم و اِن کُنتَ عَلٰی نَهرٍ جَارٍ.

[رواه احمد و ابن ماجة مشکوة ص ۴۷]

ژباړه: له حضرت عبدالله بن عمرو بن العاص رضی الله عنه څخه روایت سویدی چي بېشکه نبی کریم صلی الله علیه وسلم پر حضرت سعد رضی الله عنه باندی را تیریدی په داسي حال کي چي ده (حضرت سعد رضی الله عنه) اودس تازه کاوه نو نبی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وفرمائل دا څه اسراف دی ای

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعده ؟ نو هغه ورته وویل ایا په اوداسه کی هم اسراف سته ؟ و یې فرمائل هو که څه هم پر جاری ویاله یې.

(۲) په چپه لاس سره خوله او پوزه پریولل.

(۳) په مسجد کښي اودس تازه کول، که په مسجد کښي د اودس تازه کولو دپاره ځای جوړ وي یا د اودس دپاره هلته لوښي موجود وي اودس تازه کول پروانلري.

(۴) په مردار ځای کښي اودس تازه کول.

(۵) بیله موزو پر پښو مسح کول ځکه چي دا عمل د شیعه ګانو او روافضودی.

(٦) د استنجاء په وخت کښي خپل عورت بل چاته لوڅول.

(۷) په ښي لاس سره استنجاء وهل.

(۸) استنجاء وهل په هغه مایعاتو سره چي انسان یا پیری یا څارویو غذا یا شفا ورکوونکی وي، یا په هغه سره ضرر رسیږي او صفایي نه په حاصلیږي.

د اودس تازه کولو طریقه: وروسته له استنجاء څخه به و قبلې ته مخامخ کښیني او درې (۳) ځله به لاسونه تر مړوندو پوری پریوینځي او د پریولو په وخت کښي به دا دعا ووایي:

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیمِ و الحَمدُ لِلّٰهِ عَلٰی دِینِ الاِسلامِ.

بیا به د مسواک وهلوسره دا دعا ووایي او درې واري به

(c) ketabton.com: The Digital Library

او به په خوله وغړوي:

اَللّٰهُمَّ اَعِنِی عَلٰی تِلاوَةِ الْقُرآنِ ذِکرِكَ وَشُکرِكَ وَحُسنِ عِبَادَتِكَ.

بیا به درې ځله په پوزه او به سونړ کړي او په چپ لاس به يې سوغ کړي او دا دعا به ووايي:

اَللّٰهُمَّ اَرِحنِی رَائِحَةَ الجَنَّةِ وِلاتُرِحنِیْ رَائِحَةَالنَّارِ.

بیا به لپه د اوبو ډکه او داسي به يې پرمخ واچوي چي او به پر مخ وبهيږي د تندي د ويښتانو د شنه کيدو د ځايه څخه بيا تر زني لاندي د ويښتانو د شنه کيدو تر ځايه پوري او د يوه غوږ د نرمۍ د بل غوږ تر نرمۍ پوري او مخ به موږي او بيا دوهمه او دريمه لپه او به پر مخ واچوي او د مخ د پريولو په وخت کښي به دا دعا ووايي:

اَللّٰهُمَّ بَيِّضْ وَجهِی يَومَ تَبيَضُّ وُجُوهٌ وَ تَسوَدُّ وُجُوهٌ.

نارينه ته ښايي چي د مخ پريللو په وخت کي ږيره ښه خلال کړي، بيا به ښی لاس له څنګلوسره ښه پريوينځي او دا دعا به ووايي:

اَللّٰهُمَّ اَعطِنِی کِتَابِی بِيَمِينِی وَحَاسِبنِی حِسَابًايَسِيرًا.

بيا به کيڼ لاس په عين ترتيب د څنګلوسره پريولي او دا دعا به ووايي:

اَللّٰهُمَّ لاَ تُعطِنِی کِتَابِی بِشَمَالِی وَلاَمِن وَرَاءِ ظَهرِی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د سر مسح کول په داسي ترتیب سره چي اوبه پر لاسو واچوي د دواړو لاسو د خمچو او دوو نورو ګوتو سرونه به یو ځای وموښلوي چي ټولي شپږ ګوتي سي او د هر لاس دوې پاته ګوتي (د شهادت او بټي ګوتي) به لیري ونیسي نو شپږ یو ځای سوي ګوتي د دواړو لاسو د اورغویو سره به پر تندي کښېږدي نو دواړه لاسونه به پورته پر سر کش کړي تر څټ پوري به یې ورسوي او بیرته به اورغوي د څټ څخه تر تندي پوري را کش کړی او دا دعا به ووایي:

اَللهُمَّ اَظِلنِی تَحتَ عَرشِكَ یَومَ لاَظِلُّ اِلاّ ظِلّ عَرشِكَ

په یاد ولره هغه چي د هر لاس هغه دوې ګوتي چي لیري نیول شوي وې و نورو تازه اوبو ته ضرورت نلري په هم هغو ګوتو غوږونه مسح کړئ یعنی د شهادت په ګوتو سره دغوږو قاتونه او په بټو ګوتو سره د غوږو شا ښه مسح کړئ او دا دعا به ووایې:

اَللهُمَّ اجعَلنِی مِنَ الذِینَ یَستَمِعُونَ القَولَ فِیَتبِعُونَ اَحسَنَهُ.

بیا د غاړی مسح کول په دې شکل چي د دواړو لاسونو د مابین درې ګوتي به په اوبو لندې کړي او د ګوتو چپ مخ به پر غاړه کښېږدي او بس، پورته یا کښته کشول یې لازم نه دی نو دا دعا به ووایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَللهُمَّ اَعتِق رَقَبَتِی مِنَ النارِ.

وروسته به ښۍ پښه له پنډیو سره دري ځله پریولئ او د لاس په خمچه ګوته به د پښې دګوتو مابینونه ښه خلال کړئ او دا دعا به ووایي:

اَللهُمَّ ثَبِت قَدَمَيَ عَلَی الصِرَاطِ یَومَ تَزِلُّ فیه الاَقدَامُ.

بیا به چپه پښه په عین ترتیب سره پریولي او دا دعا به ووایي:

اَللهُمَّ اجعَل ذَنبِی مَغفُوراًوسَعیِی مَشکُوراًوَ تِجارَةً لَن تَبُورَ.

یادونه: په اودا سه کښي پورته ذکر شوي دعاوي که څه هم د (نورالایضاح) په حاشیه، د پښتو (معلم الدین) او د پارسي ژبي ایراني چاپ (رسالۀ توضیح مسائل) کښي ذکر شویدی د اسلام د مقدس دین او د اودس د شرطونو او رکنونو څخه نه دی یوازي د الفاظو په لحاظ معتبر دي په دین پوري تړاو نلري او نه باید د دین جز وبلل شي، که څوک یې د اودس تازه کولو په حالت کښي و نه وایي هیڅ کوم تقصیر نشته.

که دچا پښې پټې وي موزې یې په پښو وي نو د لاس په ګوتو او تازه اوبو سره به یې مسح کړي چي تفصیل به یې وروسته راشي، کله چي اودس تازه او مکمل شو نو د اودس پر ځای دي ولاړ ودریږي او دا دعا دي ووایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَللّهُمَّ اجعَلنِی مِنَ التوّابِینَ وَاجعَلنِی مِنَ المُتطَهِرِینَ وَ اجعَلنِی مِن عِبَادِكَ الصا لِحِینَ.

پر موزو مسح کول: د ځرمني جوړي شوي موزې یا داسي پُنډي او ټینګي جرابي چي د ځرمني تلي ورته لګېدلي وي او د درو یا څلورو میلو په اندازه پیاده تګ پکښي وشي او و نه شلیږي مسح پرکول روا ده، بوټونه هم د موزو پشان دي خو شرط دا دی که بوټونه وي که موزې باید له ځرمني څخه جوړ او د پښو پُنډۍ (بوجلکي) پکښي پُټي شي که پُنډۍ پُټي نه کړي نو پر هغو بوټو او موزو مسح روا نه ده.

مسح کول پر موزو یا بوټو د فرض ادا کولو نه وروسته یوه سنت طریقه ده، یعني چي مکمل اودس تازه شي او د پښو پریوللو فرض ادا شي نو وروسته موزې یا بوټونه اغوستل او پرهغه باندي مسح کول جواز لري، د موزو اغوستل او مسح پر کول یوازی د اودس د تکمیل نه شرط نه دی بلکی د اودس د تکمیل نه مخکي یې هم اغوستلای شي او وروسته دی نور اودس وکړي، امام قدوری (رح) چي کامل اودس لیکلي دی مقصد یې جنابت دی یعنی که څوک جنوب ؤ لازم به اول اودس او بیا غسل کوي، وروسته د موزو اغوستل او مسح پر کول ورته روادي، د مسح شروع له بې اودسۍ نه وروسته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسح کول پر موزو د مسافر د پاره دري ورځي او دري شپې او د مقیم دپاره یوه ورځ او یوه شپه تلا کل شویده یعني که مقیم د اودس له تکمیل نه وروسته موزې په پښو او وروسته له بې اودسی مسح پر وکړي نو د سبا تر دغه وخته پوري همدغه مسح کفایت کوي، که د خوب یا بل ضرورت په وجه اودس مات شي او موزې و نه ایستل شي نو د بیا اودس کولو په وخت کښې د پښو پریوللوته ضرورت نشته بلکه پر موزو مسح کول کفایت کوي او مسح د فرض ځای نیسي، همدارنګه که مقیم پر موزو مسح وکړه یوه شپه او ورځ یې تیره شوه او اودس یې هم پر ځای وو د مسح د وخت د پوره کیدو په لحاظ یې مسح ماته ده بیا اودس تازه کولو ته ضرورت نشته یوازي به پښې وینځي چې اودس تکمیل شی، عین حکم د مسافر هم دی خو یوازني تفاوت د وخت دی.

د مسح کولو طریقه ډیره آسانه ده، کله چې پسله مکمل اودس نه موزې یا بوټونه واغوستل شوه او محکمه شوه نو د راسته لاس ګوتي به په اوبو لندې کړي او د راسته پښې پر موزه د موزې د پوزي څخه شروع د موزې پر ټول مخ راکش کړي بیا به د همدغه لاس ګوتي لندې کړي د موزې د پندي څخه و لوړ طرف ته کش کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدغه ترتیب به د چپ لاس په ګوتو د چپي پښې موزه مسح کړي، که د چا موزه یا بوټ دومره څیري وو چي د پښې د درو ګوتو په انداز د پښې پوست ورڅخه معلومیدی نو پر هغه مسح روا نه ده، همدارنګه که بوټ یا موزه څیري وه او اوبه ورننوتلې او پښه په لنده شوه نو مسح ماته شوه، که پر موزو مسح شوي وه او د غسل ضرورت پیدا شو د غسل په وخت کښې پښې لوڅي کړي او د نور بدن غسل یې وکړ صحت نلري او غسل نه صحیح کیږي، ضرور به موزې باسي په ښه توګه سره به غسل کوي بیا به موزې په پښو کوي او مسح به پر کوي.

تیمم: که چیري د چا اودس نه وو او اوبه هم د یوه مایل (میل) په اندازه ورڅخه لیري وي یا د وخت د کموالي په سبب اوبو ته رسیدلی نه شو ، یا مریض وو او د اوبو استعمال ضرر ورته رساوه یا سلواغه، رسۍ او نور اسباب ورسره نه وو چي د څاه یا ډنډ څخه اوبه راوباسي، یا د دښمن ویره ورسره وه، یا د درنده ګانو ویره ورسره وه، یا اوبه ورسره وې خو هغه د څښلو وې خو په دښت کښې وو د تندي او هلاکت څخه د ساتلو په خاطر یې په هغه اودس نه کاوه نو تیمم وهل په پاکه خاوره د اودس حکم لري.

په تیمم کښې نیت کول فرض دی چي وایې به (نیت کوم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه له اخلاصه تیمم وهم په پاکه خاوره چي عبادت راته روا شي) بیابه دواړه لاسونه د ښنګلو سره لوښ کړی او د دواړو لاسونو ګوتي او خپړي به پر خاوره باندي ووهي او بیا به دواړه لاسونه یو د بل سره داسي وښندي چي د خپړو مخ د ځمکې خوا ته وي نو اول به په دواړو لاسونو مخ مسح کړي لکه په اوبو چي یې وینځي، د مخ د مسح په وخت کښي احتیاط په کار دی چي هیڅ ځای بیله مسحي پاته نه شي؛ دوهم ځل به بیا په عین شکل ګوتي او خپړي په پاکه خاوره ووهي او په لمړني ترتیب به یې وښنډي نو اول به ښی لاس په کیڼ لاس سره او بیا به کیڼ لاس په ښي لاس سره مسح کړي او بیا به د یوه لاس ګوتي د بل لاس په ګوتو کښي داخلي کړي.

احتیاط په کار دی چي د تیمم په وخت کښي ساعت، بنګړي، وښي او داسي نور شیان لیري کړي، که څه هم تیمم د جنابت یا د حیض وي خو تیمم وهل باید په داسي شي سره وي چي د ځمکي له جنس څخه وي.

ټول هغه عبادات چي په اودس سره روا دي په تیمم سره هم روا دي، په کوموشیانوسره چي اودس ماتیږي په هغوسره تیمم هم ماتیږي، علاوتاًکه پر اوبو قدرت پیدا شي نو تیمم ماتیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اودس ماتونکي: د اودس ماتونکې نهه (۹) دي:

(۱) د انسان له دوو لارو (مخ يا شا) د هري لاري څخه چي يو شی راووزي لکه نجاست، باد، ادرار يا داسي نور يا بيله دغو دوو لارو څخه د بل ځای څخه نجاست راووزي اودس ماتيږي، البته د مخي له خوا باد وتل اودس نه ماتوي.

(۲) په ډکه خوله قی (استفراق) وهل.

(۳) خوب کول ستوني ستخ يا په اړخ يا په تکيه سره.

(۴) په هغه لمانځه کښي چی رکوع او سجده ولري په زوره (قهقهه) سره خندل، د جنازې لمونځ چي رکوع او سجده نلري په قهقهه خندا سره فاسد کيږي خو اودس نه په ماتيږي.

(۵) ليونتوب.

(٦) بيهوښي.

(۷) داسي نشه چی بل څوک نشی پيژندلای.

(۸) د ښځي او ميړه شرم بازي.

(۹) که د انسان هر اندام د ژوري په ذريعه وزيبښل شي او ژوره له وينو ډکه شي.

همدارنګه که د چاخوله ويني شوه او لاړي يې توی کړي که وينه تر لاړو ډيره وه اودس مات شو، که وينه تر لاړو کمه وه او لاړي ډيري وي نو اودس نه ماتيږي، که دواړه سره مساوي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د احتیاط په خاطر اودس تازه کول ښه کار دي.

که څوک په بی اودسي کښې شکمن سو او مخکې یې اودس درلودی نو اوس اودس ورباندی نشته.

د حیض بیان: حیض د بالغی ښځي له رحیم څخه د عادتي وینې بهیدل دي یعني هره میاشت چې د ښځي د شرمګاه د ځای څخه عادتي وینه راځي حیض بلل کیږي چې موده یې دري ورځي او شپې او زیاته موده یې لس ورځي او شپې ده.

که له ښځي څخه د وینو توئیدل تر درو ورځو او شپو کمه وه یا تر لس ورځو او شپو زیاته وه نو دا حیض نه بلکه استحاضه (مریضی) ده.

حائضه ښځه به د خوړلو روژو قضا راوړي او د لمانځه قضا ورباندي نسته.

غسل: غسل هم د طهارت مهمه برخه ده چې دري قسمونه لري فرض غسل، واجب غسل او سنت غسل چې د هر قسم تفصیل به وروسته بیان شي.

غسل دري فرضونه او شپږ سنتونه لري:

(۱) دري واره د خولې پریولل په ښه ترتیب سره.

(۲) دري ځلي په پوزه اوبه سوږول.

(۳) یو ځل پر ټول بدن اوبه تویول چې ټول بدن لوند سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسل شپږ سنتونه:

(١) د دواړو لاسونو پريولل د بندو سره.

(٢) استنجاء وهل.

(٣) که پر بدن نجاست وي د هغه ليري کول.

(۴) د غسل کولو دمخه اودس تازه کول.

(۵) پر ټول بدن باندې درې ځله اوبه بهول.

(٦) د پښو پريولل.

د غسل کولو طريقه: دغسل د مخه بايد ضروري حاجات رفع کړای سي او کوشش وسي چي بل څوک د غسل کوونکي عورت و نه ويني نو اول به استنجاء ووهي که څه نجاست پر بدن وي هغه به ليري کړي بيا به ښه اودس تازه کړي نو به پر ټول بدن اوبه توی کړي د بدن هر هغه ځای چي بې تکليفه اوبه ور رسيږي وينځل يې فرض دی لکه د غوږو شپيلۍ، د نو غار، د ورځو او بريتو پوست، د ږيري مابين، د ښځي دباندي فرج، لازم ندی چي ښځه ګوته دننه کړي، همدارنګه که ښځي سر اودلی نه وو نو د ټولو ويښتانو پريمنځل يې فرض دی که يې کوڅۍ اودلي وې نو د کوڅيو د بيخ لندول کفايت کوي ځکه د غسل د پاره د کوڅيو سپړل حرج او تکليف دی، کومي ښځي چي د سر ټول ويښتان په کنډورو لړلي وي او د غسل په وخت کښې محضي اوبه پر تويوي اوبه د ويښتانو ويخ ته نه رسيږي غسل يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت نه مومي نو بيا د غسل د صحت دپاره د کوڅيو سپېنل فرض دی، د غسل په وخت کښي که د چا غوږوالی په غوږ وي يا يې ګوتمۍ په ګوته وي يا يې د پوزي ننه په پوزه وي ښوروول يې ضرور دی چي د غوږواليو، ګوتمۍ او ننې پوست او سوريو ته اوبه ورسيږي، په نو کښي څو ځلې ګوته وهل ضرور دی، چي غسل صحت ومومي، که ستر ګوته اوبه ور دننه کړي ښه کار دی.

د غسل د ختميدو نه وروسته چي د غسل د ځای څخه ټوله اوبه ولاړي سي نو بيا به پښې پريولي او دا دعا به ووايي:

اَللّٰهُمَّ كَمَاطَهَّرتَنِى بِالْمَاءِ فَطَهِّرنِى مِنَ الذنُوبِ ط

وروسته به خپلي جامې (کالي) واغوندي او د جامو اغوستلو په وخت کي به دا دعا ووايي:

اَللّٰهُمَّ استُرنَا بِسَترِ كَ الْجَمِيلِ ط

د غسل اقسام: فرض غسل، واجب غسل، سنت غسل.

(۱) فرض غسل : د حدث اکبر (جنابت) يا لويي بې اودسۍ څخه دپاکيدلو غسل فرض دی، د حدث اکبر د پيداکيدو څلور سببونه دی:

(ا) چي مُني په شهوت سره له خپله ځايه جدا شي او دباندي را ووزي که په خوب کښي وي که په ويښه وي، که په بې هوښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وي او که په هوښ سره وي، که د جماع په ذريعه وي يا د غير جماع په ذريعه وي، که د تصور يا چرت وهلو په ذريعه وي يا په کومه بله طريقه وي.

(ب) ايلاج يعني چي د نارينه د خاص اندام سر د ژوندۍ ښځي په خاص اندام کښي ننوزي يا د ژوندي بني آدم که نر وي که ښځه د لويو بولو په ځای کښي ننوزي که مُني ورځه راووزي او که نه راووزي که دوی دواړه بالغ وه نو پر دواړو غسل فرض دی او که يو بالغ او بل نابالغ وو نو پر بالغ غُسل فرض دی.

(ت) چي ښځه له حيض څخه پاکه شي.

(ث) چي ښځه له نفاس څخه پاکه شي.

(۲) واجب غُسل: کوم کافر چي مسلمان شي او د کفر په وخت کښي غسل ورباندي اوښتی وي يعني داسي حالت ورباندي راغلی وي لکه پر مسلمان چي غسل فرض کيږي خو هغه لمبيدلی نه وي يا لمبيدلی وي خو په شرعی طريقه نه وي لمبيدلی نو اوس غسل ورباندي واجب دی.

(۳) سنت غُسل: د امام اعظم ابو حنيفه (رح) په مذهب سنت غسلونه څلور دي.

(ا) د جمعې په ورځ د جمعې د لمانځه دپاره.

(ب) د دوو اخترو د لمانځه دپاره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ت) د حج د احرام د تړلو دپاره.

(ث) د عرفات په غره د عرفات په ورځ د دریدلو دپاره، مسلمان مړی په مسلمانانو لمبول فرض کفایي دی.

د لوی او مهربان الله ﷻ د احسان حمد او شکر ادا کوو چي اودس، تیمم، حیض، نفاس او د غسل احکام مو زده کړه او اوس په کامل طهارت سره د رب العزت په پاک حضور کښي دریږو او په لمانځه شروع کوو، د لمانځه شرائط، فرضونه، واجبات، سنتونه او مستحبات زده کوو.

د لمانځه شرطونه:

(۱) اودس تازه کول په پاکو اوبو سره یا د ذکرشوو عذرونو په وخت کښي په پاکه خاوره سره تیمم وهل.

(۲) د جامو (کالو) پاکي له مرداری څخه که ډیره وي او که لږ.

(۳) د هغه ځای پاکي چي لمونځ پر کیږي.

(۴) د بدن پاکي له بولو یا قاذوراتو څخه یا د هغه شیانو څخه چي د بولو او قاذوراتو سره مشابهت لري.

(۵) د عورت ستر، د نارینه عورت د نامه څخه تر زنګنو پوري دي، ښځه ټوله عورت ده بیله لاسو، مخ او پښو، د مینځي عورت د نارینه په شان دی علاوتًا شا او نس یې هم عورت دی.

(٦) د کعبي شریفي لور ته مخامخ دریدل که څوک د مکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریفي په حرم کښې وي نو مخ وکعبې شریفي ته ګرځول شرط دی.

(۷) د لمانځه نیت کول د زړه په صدق سره.

(۸) پیژندل د وخت دي یعني هر لمونځ ځانته ټاکلی وخت لري چه تفصیل به یې وروسته ذکر شي.

که چا یو له دغو اته (۸) شرطونو څخه یو شرط قصدًا یا سهوًا پریښود نو لمونځ یې نه صحیح کېږي.

د لمانځه فرضونه:

(۱) دلمانځه لمړی اَللهُ اَکبَرُ ویل چې د تکبیر افتتاح، تکبیر اُولی او تکبیر تحریمه په نومونو هم یادیږي.

(۲) قیام (ولاړه).

(۳) قرائت ویل.

(۴) رکوع کول.

(۵) سجده کول.

(٦) وروستی ناسته کول. که یو له دغو شپږ فرضونو څخه په قصد یا په سهوه سره پریښودل شي لمونځ فاسد سو نو بیرته به یې راګرځوي.

د لمانځه واجبات:

(۱) د الحمد لله سورة ویل تر آخره پوري.

(۲) د فرضو په لمړي دوو رکعاتونو، د وترو په ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

رکعاتونو، د سنتو او نوافلو په ټولو رکعاتونو کښي د الحمد لله د سورة د قرائت وروسته متصل د قرآنکریم یو سورة ویل.

(۳) د لمانځه اوله ناسته په څلور رکعتیز او درې رکعتیز لمانځه کښي.

(۴) د څلور رکعتیز او درې رکعتیز په اوله ناسته کښي التحیات تر تشهد پورې ویل.

(۵) د سهار، ماښام، ماخوستن، جمعې او اخترونو په لمونځونو کښي د امام په لوړ آواز سره قرائت ویل.

(٦) د ماسپښین او مازدیګر په لمونځونو کښي په کراره (خفیه) سره قرائت ویل.

(۷) د وتر لمانځه په آخر رکعت کښي د الحمد لله او سورة د قرائت نه وروسته متصل دعای قنوت ویل.

(۸) د اخترونو په لمونځونو کښی د تکبیرونو ویل.

(۹) د السلام علیکم ورحمت الله په ویلو سره سلام ګرځول.

(۱۰) ټول ارکان په آرامي سره کول.

(۱۱) له رکوع وروسته سیده دریدل او د دوو سجدو په منځ کښي کم تر کم د یوه تسبیح په اندازه آرام کول چي دغه عمل ته طمانینه ویل کیږي او واجب دی. [البحرائق شرح کنز الدقائق]

که چا یو دغو واجباتو څخه په سهوه سره پرېښودل نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهوي سجده پر واجب شوه او که يې په قصد سره پرېښوده نو لمونځ يې نقصاني شو نو اعاده به کوي (بيرته به لمونځ له سره را ګرځوي، که اعاده ونکړي نو ګنهکار دي.

د لمانځه سنتونه:

(۱) برابرول د صف دي په بشپړه برابري سره چي نه د اړخ د ملګري مخ ته ولاړ وي او نه شاته.

(۲) له لمړي تکبيرسره پورته کول د دواړو لاسو دي چي نارينه به د دواړو ګوتوسرونه د غوږو د نرمۍ سره برابروي، او ښځه به د بټوګوتو سرونه له اوږو سره برابروي.

(۳) مقتدی به متصل په امام پسي نيت کوي او لمړی اللّٰهُ اَکبَر به وايي.

(۴) امام به تکبيرونه په دومره لوړ آواز سره وايي چي وړپسي ولاړ قوم يې واوري.

(۵) مستقيم دريدل د تکبير تحريمه په وخت کښي بيله کږولو سره د سر.

(٦) د نارينه دپاره راسته لاس پر چپ لاس باندي تر نامه لاندي نيول، د ښځي دپاره راسته لاس پر چپ لاس باندي پر ځګر باندي نيول.

(۷) په اول رکعت کښي سُبحَانَکَ اللّهُمَّ تر آخره پوري ويل.

(۸) د اولو رکعتو په شروع کښي اَعُوذُبِاللهِ ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹) ورپسې بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیمِ ویل.

(۱۰) د اَلْحَمْدُ لِلَّهِ په آخر کښې آمین ویل.

(۱۱) کله چې امام سَمِعَ اللّٰهُ لِمَن حَمِدهُ ووایي مقتدی به رَبَنَالَکَ الحَمدُ په کراره سره وایې، په ځاني لمانځه کښې دواړه سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ او رَبنَالَکَ الحَمدُ په کراره سره ویل.

(۱۲) په رکوع او سجده په دواړو کښې درې ځله تسبیح ویل.

(۱۳) پسله رکوع څخه مستقیم دریدل او کښېنستل د دوو سجدو تر منځ.

(۱۴) ایښودل د دواړو لاسو پر ورنو باندې په مابین کښې د دوو سجدو لکه د التحیات په حالت کې سره د غوړولو د چپه پښې او جګه درول د راسته پښې د نارینه دپاره، او پر ادمو (کناټو) کښېنستل د ښځې دپاره.

(۱۵) یوازې اَلْحَمْدُ لِلَّهِ تر آخره پورې ویل د فرضو په آخرو دوو رکعتو او د ماښام د لمانځه په آخر رکعت کښې یعني د قرآنکریم بل سورة به نه ورسره وایي.

(۱٦) ټوله تکبیرونه د لمانځه ویل بیله تکبیر تحریمه څخه ځکه چې هغه فرض عین دی.

(۱۷) درودونه د اَللهُمَّ صَلِّ او اَللهُمَّ بَارِک تر آخره او دعا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَللهُمَّ رَبَنَا تر آخره پوري ويل.

که يو له دغو اووه لس سنتو څخه پاته شي کوم شی نه لازميږي مګر له سنتو څخه مخالفت دی او تارک د سنت ګنهکار دی.

د لمانځه مستحبات:

(۱) نارينه به د تکبير تحريمه په وخت دلاسو اورغوي له لستوڼي څخه را باسي.

(۲) په قيام (ولاړه) کښي يوائې د سجدې ځای ته کتل.

(۳) ويل د پوره سورت دي په هر رکعت کښي.

(۴) په رکوع کښي يوازي د پښو ومخ ته کتل.

(۵) په ناسته کښي يوازي خپل ځګر ته کتل.

(٦) په سجده کښي يوازي د پوزي و نرمۍ ته کتل.

(۷) د سلام ګرځولو په وخت کښي خپلو اوږو ته کتل.

(۸) دفع کول د ټوخي او اړږمۍ په قدر د طاقت سره.

(۹) د اړږمۍ په وخت کښي خوله پټه ساتل.

(۱۰) نارينه به د رکوع په وخت کښي د لاسو ګوتي خلاصوي او زنګنونه به ټينګ نيسي خو ښځه به ګوتي نه خلاصوي او پر زنګنو به لاسونه ږدي.

(۱۱) تکبير ويل د مقتدي بيله مده (اوږد والي) څخه.

(۱۲) د ملا هموارول په رکوع کښي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳) په رکوع کښې سر برابرول د اوږو سره.

(۱۴) په سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ سره له رکوع څخه سر پورته کول او په ولاړه کښې سم او مستقیم دریدل.

(۱۵) د سجدې په وخت کښې به اول زنګنونه پر ځمکه لګوي بیا لاسونه خو د لاسو ګوتي به سره نښتې وي بیا به پوزه لګوي بیا به تندی لګوي نو د لاسونو په مابین کښې به سر په سجده ږدي.

(۱٦) لیري ساتل د بازو ګانو له تخرګو (بغلو) څخه.

(۱۷) لیري ساتل د نس له ورنو څخه لاکن ښځه به نس له ورنو سره او بازوګان له بغلو سره نښلوی.

(۱۸) د پښو ګوتي وطرف ته د قبلې برابرول.

(۱۹) په تکبیر سره له سجدې نه سر را پورته کول.

(۲۰) په سجده کښې درې ځله یا پنځه ځله یا اوه ځله تسبیح ویل.

(۲۱) له سجدې څخه اول سر بیا لاسونه او ورپسې زنګنونه پورته کول.

(۲۲) کله چې له دوهمې سجدې څخه را جګ شې او ناسته کوې نو چپه پښه غوړول او ناسته وربانديي کول.

(۲۳) په ناسته کښې د لاسونو ایښودل پر ورنو باندي په خلاصو ګوتو سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲۴) د سلام ګرځولو په وخت کښې په نیت کښې ولري هغه نارینه، ملائکه او صالح پیریانان چې و ښې اوکیڼ طرف ته دي.

(۲۵) مسح کول دي د مخ په دواړو لاسو سره پسله سلام ګرځولو او دعا څخه.

اضافه تر دغو نور سنت او مستحب هم سته لکه دري ځله:

اَستَغفِرُ اللهَ او بیا اَللهُمَّ اَنتَ السلامُ وَمِنکَ السلامُ تَبَارَکتَ یَاذَاالجَلالِ وَالاِکرَامِ.

بیا دري دیرش ځله پر ګوتو:

سُبحَانَ اللهِ.

او دری دیرش ځله.

وَالحَمدُ لله.

او څلور دیرش ځله.

اَللهُ اَکبَر.

بیا وروسته آیة الکرسي بیا:

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ

تر آخره پوري بیا معوذتین

(قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ او قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ)

تر آخره پوري ویل سنت او ډیر ثواب لری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چا له دغو سنتو یا مسحباتو څخه کوم یو پرېښود هیڅ نه لازمېږي خو په کولو سره یې ډېر فضیلتونه شته او په نه کولو سره یې ثواب نشته.

د لمانځه مکروهات:

(۱) بیله عذره په لمانځه کښې چار زانو کښېنستل.

(۲) د لاس په ګوتو د قرآن د آیتو شمیرل.

(۳) د سجدې په حالت کښې د ګیدړي په څیر بازوګان لیري نیول.

(۴) په لمانځه کښې یو خوا بل خوا کتل.

(۵) بیله عذره په لمانځه کښې سترګي پټول ځکه چي دا مشابهت دی له یهودو سره.

(٦) بیله ضرورت څخه د سجدې له ځایه د وړو ډبرو لیري کول.

(۷) کاهلي ایستل په لمانځه کښې.

(۸) اربړمی کښل په لمانځه کښې، لازمه ده د اربړمی په وخت کي خوله پټه کړي که یې د اربړمی د مخنیوي طاقت نه وو نو که راسته لاس پرخوله ونیسي یا خول په لستوڼي پټه کړي هم باک نه کوي.

(۹) بازي کول په لاس، په ژبه او کالو سره یا د کالو پیچل په ګوتو سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰) کله چي صف (قطار) کښې ځای وي او څوک شاته يوازي ودريږي.

لمونځ کوونکي ته لازم دی چي له ذکر شوو مکروهاتو څخه ډډه وکړي

د لمانځه مفسدات: د لمانځه مفسدات څوارلس دی.

(۱) غاړي تازه کول دي بيله عذره.

(۲)عطس (نږی) کوونکی ته د لمونځ کوونکي ځواب يَرحَمکَ الله ويل.

(۳) فتح ورکول غير له خپل امام څخه.

(۴) که د لمونځ کوونکی نه چا وپوښتل چي بيله معبود خدای ﷻ څخه بل خدای سته؟ که لمونځ کونکی په ځواب کي کلمه ورته وويل نو لمونځ فاسد شو که اعلان وي چي زه په لمانځه کښې يم نو لمونځ نه فاسد کيږي.

(۵) د اندام د څلورمي برخي لوڅوالی دی.

(۶) له زوره يا غصې څخه په زوره ژړل ، که له ياد څخه د جنت يا دوږخ وي نو بيا لمونځ نه فاسد يږي.

(۷) په لاس يا په ژبه سره د سلام ځواب ورکول.

(۸) که ترتيب د قضاء شوي لمانځه ساقط شوی نه وي او په لمانځه کښې وريپا د شي.

(۹) عمل کثير (ډير کار کول په لاس يا په بل شی سره).

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰) خبري کول په قصد یا په سهوه سره.
(۱۱) خوړل یا چښل.
(۱۲) په لمانځه کې آه یا اُوف ویل.
(۱۳) په لمانځه کښې په قهقه سره خندل.
(۱۴) په لمانځه کښې بیهوښه کیدل.

دا ټول عملونه لمونځ فاسدوی، لازم دی چې لمونځ کوونکی له مفسداتو څخه ځان وساتي او که څوک په قصد یا په سهوه سره یو له دغو اعمالو څخه وکړي نو لمونځ یې فاسدسو بیرته راګرځول یې واجب دی.

د سهوي سجدې: که په لمانځه کښې سهوًا یو له فرضو څخه وځنډیږي یا کوم واجب په سهوه سره پاته شي نو په لمونځ کوونکي واجب دی چې د همهغه لمانځه په آخر کښې په وروستی ناسته کښې له تشهد څخه وروسته په ښي طرف سلام وګرځوي او په اللّٰهُ اکبر ویلوسره سجدې ته ولاړشي او دوې سجدې وکړي په هره سجده کښې به خپل تسبیحات ووایي بیا به دوه درودونه.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ او اَللّٰهُمَّ بَارِکْ.
او وروسی به دعا داَللّٰهُمَّ رَبَّنَا.

ترآخره پوري ووایي نو اول به پر راسته طرف سلام وګرځوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بيا به پر چپ طرف سلام وګرځوي نو د لمانځه څخه خارج شو او د سهوي سجدې هم وشوې.

د لمانځه لفظي ترجمه: د لمانځه نيت: د نيت معنٰی د زړه اراده (ارادة القلب) ده خوهغه څه چي د لمانځه نه مخ کښي ويل کيږي نيت بلل کيږي چي هغه د زړه د ارادې ترجماني کوي داهم بايد پياد وساتو چي که څوک په خوله نيت ووايي خو د زړه اراده يې نه وي نو نيت يې صحيح نه دی همدارنګه د چا چي په زړه کښي اراده صحيح وي خو په خوله چي څه وايي په هغه کښي سهوه شي او لمونځ په همدغه نيت وکړی لمونځ يې صحيح دی ځکه چي اعتبار د زړه ارادې ته ورکول کيږي نه هغه څه ته چي په ژبه ويل شوی وی، دا دليل د مجدد الف ثاني (رح) په [مکتوبات امام رباني] کښي ليدل شوی اوڅرنګه چي اوس د نيت په هکله ترجمه وړاندی کيږي نوځکه دلته يې ليکل ضروري اومناسب وګڼل شوه.

نَوَيتُ اَن اُصَلِي لِلّٰهِ تَعَالی رَكعَتَی الفَرضِ فِی هٰذَاالوَقتِ الفَجرِ اقتَدَيتُ بِهٰذَا لاِمَامِ مُتَوَجِهًا الی جَهَةِ الكَعبَةِ الشَرِيفَة.

نيت مي وکړ چي لمونځ وکړم خاص خدای لره دوه رکعته فرض په دغه وخت د سهار اقتدا مي ده په دغه امام پسې مخ مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی پر لوري د کعبې شريفي.

که د جماعت لمونځ نه وو يوازي لمونځ وو نو دانيت به وايي:

نَوَيتُ اَن اُصَلِی لِلّٰهِ تَعَالی رَکعَتَيَ الفَرضِ فِی هٰذَاالوَقتِ الفَجرِ مُتَوَجِهًاالِی جِهَةِ الکَعبَةَ الشَرِيفَة.

نيت مي وکړ چي لمونځ وکړم خاص خدای لره دوه رکعته فرض په دغه وقت د سهار مخ مي دی پر لوري د کعبې شريفي.

د سنت لمانځه نيت داسي دی:

نَوَيتُ اَن اُصَلِي لِلّٰهِ تَعَالی رَکعَتَيِ السُنة فِی هٰذَاالوَقتِ الفَجرِ اتِبَاعًا لِرَسُولِ الله مُتَوَجَهًاالِی جِهَةِ الکَعبَةِ الشرِيفَةَ.

نيت کوم چي ادا کړم خاص الله لره دوه رکعته سنت لمونځ پدغه وخت د سهار کښي په اتباع د رسول الله مخ مي دی پر لوري د کعبې شريفي.

مسئله: په فرض لمانځه کښي تعين د وخت ضروری دی که وخت معلوم نه شي نو نيت صحت نلري او په سنت يا نفل لمانځه کښي دوخت تاکل شرط نه دی که وخت ذکرنشي هم صحت لري د ماسپښين، مازديګر او ماخوستن دلمونځونو په نيت کښي د رکعَتَين پرځای اربع رکعَاتِ ويل کيږي چي د اربع معنٰی څلورده

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ماښام په لمانځه کښې ثَلاثَ رَکعَاتٍ ويل کيږي يعنی درې.

د ماسپښين په لمانځه کښې دهٰذَاالوَقتِ الفَجرِ پر ځای هْذَاالوَقتِ الظهرِ ويل کيږي، د مازديګر په لمانځه کښې هٰذَاالوَقتِ العَصر د ماښام په لمانځه کښې هٰذَاالوَقتِ الْمغرِبِ او د ماخوستن په لمانځه کښې هٰذَاالوَقتِ العِشَاءِ ويل کيږي.

اَللّٰهُ اَکبَر

اَللّٰهُ تعالیٰ ﷻ تر هر چا لوی دی.

سُبحَانَکَ اللهُم وبِحمدِکَ وَتَبَارَکَ اسمُکَ وَتَعَلی جَدکَ وَلاَ الهَ غَيرُکَ.

پاکي ده تالره خدايه او ښه ستاينه ده تا لره او مبارک دی نوم ستا او لوړه ده لويي ستا او نسته بل خدای بيله تا څخه.

اَعُوذُبِاللهِ مِنَ الشَّيطٰنِ الرَّجِيمِ ط

پنا غواړم په الله سره له ترټل شوی شيطان څخه.

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيم ط

شروع کوم په نوم سره د الله تعالیٰ چي مهربان دی په دنيا کښې پر ټولو موجداتو او مهربان دی په آخرت کښې يوازي پر مسلمانانو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ يَوْمِ
ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ
ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

ټوله ستاينې (صفتونه) خاص الله ﷻ لره دي، چې پالونکی د عالميانو دی (د خپل لوی حکمت له مخه)، ډير زيات مهربان پوره رحم لرونکی دی، مالک د (ټولو امورو) د ورځې د جزا دی، خاص تا ته عبادت کوو، او خاص له تا څخه مرسته غواړو، وښيه موږ ته سمه لاره، د هغو کسانو لاره چې تا انعام پر کړيدی، نه د هغو کسانو لاره چې غضب پر کړل شويدی او نه لاره د هغو کسانو چې ګمراهان دي.

آمين.

ربه قبوله کړې ځما دعا.

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

ورته ووايه چې الله ﷻ يو دی، الله بې نيازه دی، نه يې څوک زيږولی دی او نه د چا څخه زيږيدلی دی او نشته هغه ﷻ لره سيال هيڅوک.

اَللّٰهُ اَکبَر   الله ډير لوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سُبْحَانَ رَبِيَّ العَظِيمِ (درې ځلي)

پاکي ده زما لوی رب لره.

سَمِعَ اللهُ لِمَن حَمِدَه

الله د هغه چا اوري چې د هغه ستاينه کوي

رَبنَالَکَ الحَمدُ

زمونږ ربه! تا لره ستاينه ده.

اَللهُ اَکبَر الله ډير لوی دی.

سُبْحَانَ رَبِيَّ العَظِيمِ (درې ځلي)

پاکي ده زما لوی رب لره

اَللهُ اَکبَر الله ډير لوی دی.

اَلتحياتُ للهِ والصلوَاتُ والطَيبَاتُ اَلسلامُ عَلَيکَ اَيهَا النَبِيُّ وَرَحمَتُ اللهِ وَبَرکَاتُهُ اَلسلامُ عَلَينَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصالِحِينَ.

قولي عبادات، بدني عبادات او مالي عبادات يوازي الله لره دي سلام دی وي پر تا اې نبي ﷺ او رحمت د الله او برکتونه د الله تعالی دي وي پرتا، سلام دي وي پر مونږ او د الله تعالی پر نيکو بندګانو.

اَشْهَدُاَن لّاالَاهَ الّااللهُ وَاَشهَدُاَنَّ مُحَمَّدًا عَبدَهُ وَرَسُولُه.

زه شاهديم چې د الله نه پرته بل معبود نشته او شاهد يم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد ﷺ د هغه ﷻ بنده او استاذی دی.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيتَ عَلٰی اِبرَاهِيمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيْدٌ.

ای خدایه رحمت وکړې پر محمد ﷺ او پر اولاد د محمد ﷺ لکه تا چي رحمت کړیدی پر ابراهیم ؑ او پر اولاد د ابراهیم ؑ، په رښتیا چي ته ستایل شوی یې په ښو صفاتو او لویې.

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰی اِبرَاهِيمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ.

ای خدایه برکت وکړې پر محمد ﷺ باندي او پر اولاد د محمد ﷺ باندي لکه څنګه چي تا برکت کړیدی پر ابراهیم ؑ او پر اولاد د ابراهیم ؑ باندي، په رښتیا چي ته ستایل شوی یې په ښو صفاتو او لویې.

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اٰتِنَا فِی الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ فِی الاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

ای خدایه زموږ ربه راکړی موږ ته نیک حالی په دنیا کښي او نیک حالي په آخرت کښي او وساتې موږ د دوږخ له اوره.

اَلسَّلَامُ عَلَيكُم وَ رَحمَةُ اللّٰهِ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامتي او رحمت د الله تعالى دي وي پر تاسي.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَستَعِينُكَ وَ نَستَغفِرُكَ وَ نُؤمِنُ بِكَ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيكَ وَ نُثنِيْ عَلَيكَ الْخَير وَنَشكُرُكَ وَلاَ نَكفُرُكَ وَ نَخلَعُ وَ نَترُكُ مَن يَّفجُرُكَ اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعبُدُ وَ لَكَ نُصَلِّيْ وَنَسجُدُ وَ اِلَيكَ نَسعٰى وَ نَحفِدُ وَ نَرجُو رَحمَتَكَ وَ نَخشٰى عَذَابَكَ اِنَّ عَذَابَكَ بِا لكُفَّارِ مُلحِق ط

اى الله موږ له تا مرسته غواړو له تا د ګنهونو بخښنه غواړو او ايمان لرو پر تا او پر تا هر څه سپارو او ستا ښه ثنا وايو او ستا شُکر ادا کوو، او ستا د نعمتو انکار نه کوو او ځان ګوښه کوو او پريږدو هغه څوک چي ستا امر نه مني يوازي ستا عبادت کوو او ستا دپاره لمونځ کوو او تندی پر ځمکه ږدو او ستا خدمت ته مُنډي وهو او ستا په لور هڅه کوو ستا د رحمت هيله لرو او ستا له عذابه ويريږو، رښتيا چي ستا عذاب په کفارو پوري تړلی دی.

اوس چي مو د لمانځه ثبوت په ګوته کړ، د اودس فرضونه، سنتونه، مستحبات، آداب، نفلونه، منهيات او د اودس کولو طريقه، مسح، تيمم، د اودس ماتوونکي، حيض، نفاس، غسل او اقسام يې، د لمانځه شرطونه، فرضيات، واجبات، سنتونه، مستحبات، مکروهات، مفسدات، د سهوی سجدې او دلمانځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لفظي معنٰی مو زده کړه نو د ادا کولو په طريقه (اصل عمل) شروع کوو.

د لمانځه ادا کولو صحیح طريقه

د لمانځه له نیت کولو وروسته به وو ایي:

"اَللّٰهُ اَکبَر" **اوله** "اَللّٰهُ اَکبَر" ويلو سره به سم د دواړو لاسو بتې ګوتي د غوږو د نرمۍ سره برابري کړي نو به راسته لاس پر چپه لاس تر نامه لاندي و نیسي، ښځي به بتې ګوتي له اوږو سره برابري کړي او بیا به راسته لاس پر چپه لاس پر سینه باندي ونیسي، ښځو له په کاردی چي لاسونه له پوړني څخه د باندي راو نه باسي، نارینه به لاسونه له لستوڼي څخه را باسي.

د اَللّٰهُ اَکبَر ويلو وروسته چي لاسونه يې تر نامه لاندي يا ښځو پر سینه باندي ونیول نو دا دعا به وو ایي:

سُبحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَ بِحَمدِكَ وَ تَبارَكَ اسمُكَ وَتَعَالٰی جَدُّكَ وَلا اِلٰهَ غَیرُكَ.

أَعُوذُ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾ آمِينۡ.

وروسته به متصل يو سورة د قرآنكريم ووايي كله چي سورة ختم شو بيا به د "اَللّٰهُ اَكبَر" په ويلو سره ركوع او په ركوع كښې به درې يا پنځه يا اوه ځلي سُبحَانَ رَبِّيَ العَظِيمِ ووايي نارينه به په ركوع كښې سر له ملا سره برابر نيسي د ښنو ګوتو ته به ګوري او دواړه زنګونونه به د لاسو په خلاصو ګوتو سره ټينګ نيسي، ښځې به هم سر د ملا سره برابر او د لاسو ګوتې به نه خلاصوي پر زنګنو به يې ږدي، كله چي له ركوع نه سر راپورته كړل سو سَمِعَ اللّٰهُ لِمَن حَمِدَهُ رَبَّنَالَكَ الْحَمدُ دي ووايي او د دغه كلماتو د ويلو په وخت كښې به د ستني په شان تر هغه وخته ولاړ اوسي چي د ركوع څخه د پورته كيدو په سبب د كالو لرزه آرامه شي، لكه مخكي چي ذكرشوه دغه عمل ته "طُمَانِينه" وايي او دغه قومه (ولاړه) سره له طمَانينې (آرام) واجب ده.

بيابه د"اَللّٰهُ اَكبَر" په ويلوسره سجدې ته ولاړشي او په سجده كي به درې يا پنځه يا اوه ځلي دغه تسبيح ووايي "سُبْحَانَ رَبِّيَ الاَعلىٰ" دسجدې كولو په وخت كښې به اول دواړه زنګونونه پرځمكه باندي كښيږدي، بيابه دواړه لاسونه په مښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتو سره پرځمکه باندي په دومره فاصله سره کښېږدي چي تندي او پوزه په مابين کښي پرځمکه باندي کښېښول شي چي اول پوزه او بيا تندی پر ځمکه ولګول شي.

په سجده کښي په کار دی چي ګېډه له ورنو پورته او څنګلي له ځمکی پورته او مُټي له بغلو (تخرګو) څخه ليري ونيسي، ښځو ته په کار دی چي د نارينه بالعکس نس له ورنو سره او لاسونه د بغلو سره مښتي سجده ولګوي له سجدې نه وروسته د "اَللّٰهُ اَکبَر" په ويلو سره راپورته شي او د تشهد په توګه به کښيني دومره ځنډ په دغه ناسته (جلسه) کښي واجب دی چي د کالو حرکات آرام شي يا په اصطلاح د يوه تسبيح ويلو په اندازه، بيا به په بل " اَللّٰهُ اَکبَر" ويلو سره دوهمه سجده په عين توګه وکړي او بيابه د" اَللّٰهُ اَکبَر" په ويلو سره دوهم رکعت ته ولاړشي د لمړي رکعت په توګه به يې وکړي خو سُبحَانَكَ اللّٰهُمَّ به نه وايي له بِسمِ اللّٰه او اَلْحَمدُ لله سره به سورة پيل کړي.

کله چي د دوهم رکعت له دوهمي سجدې سر راپورته کړي نارينه به راسته پښه ودروي او پر چپه پښه به کښيني او لاسونه به په خلاصو ګوتو پر ورنو کښېږدي، ښځه به دواړي پښې راسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوري ته وباسي او پرځمکه به کښيني لاسونه به په مښتو ګوتو سره پر ورنو کښيږدي، دواړه نر او ښځه به د ناستي په وخت کښي خپلي سينې ته به ګوري او په اَلتَّحِيَّاتُ ويلو به پيل وکړي:

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ اَلسَّلامُ عَلَيكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَينَاوَعَلى عِبَادِاللّٰهِ الصَّالِحِينَ اَشهَدُ اَن لاَّ اِلٰهَ اِلاَّ للّٰهُ وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبدَهُ وَرَسُولَه.

که لمونځ څلور رکعته وي نو به سمدستي د "اَللّٰهُ اَکبَر" په ويلو سره دريم رکعت ته ولاړشي او دوه رکعته به نور په عين ترتيب سره وکړي، دفرض لمانځه په وروستو دوو رکعتونو کښي له اَلحَمدُلِلّٰه وروسته بل سورة نه ويل کيږي، ليکن د سنت او نفلو په ټولو رکعاتو کښي د لمړي دوو رکعاتو په شان له اَلحَمدُلِلّٰه وروسته سورة ويل کيږي.

کله چي د دوه رکعتيز، درې رکعتيز او څلور رکعتيز لمانځه په وروستۍ ناسته کښي اَلتَّحِيَّاتُ تر عَبدَهُ وَرَسُولَه پوري ووايي نو دغه درودونه او دعا دي ورسره ووايي:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وعَلى الِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّيتَ عَلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِبرَاهِیمَ وَّ عَلٰی اٰلِ اِبرَاهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ ؛ اَللّٰهُمَّ بَارِك عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكتَ عَلٰی اِبرَاهِیمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبرَاهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ.

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اٰتِنَا فِی الدُّنیَا حَسَنَةً وَّ فِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَّ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

بیا به اول پر راسته اوږه دوهم پرچپه اوږه د اَلسَّلَامُ عَلَیكُم وَّرَحمَةُ اللّٰهِ په ویلو سره سلام وګرځوي.

د سلام ګرځولو په وخت کښې به د هغه اړخ لمونځ کوونکي او ملائکې په نظر کښې ونیسي.

د لمانځه په ادا کولو کښې باید لمونځ کوونکی د لمانځه متن په دومره کراره سره وو ایي چې پخپله یې اوري او بل څوک یې نه اوري او د لمونځ کوونکي خوله او شونډې باید د هر حرف او کلمې په ادا کولو سره وښوري ترڅو کلمات صحیح ادا شي.

اذان او اقامت

کله چې د لمانځه وخت داخل شي نو د همهغه وخت د لمانځه د ادا کولو له پاره اذان ضروري دی او د وخت د داخلیدو ترمخه اذان کول صحیح نه دي او اذان او اقامت د عربي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاصو کلماتو ویل کیږي، له رسول الله ﷺ څخه روایت شویدی ”که په بله ژبه یا د عربي ژبي په نورو کلماتو اذان او اقانت وشي که څه هم اوریدونکي له هغه څخه د اذان او اقامت مطلب واخلي درست نه دی“

مؤذن باید عاقل، بالغ او نارینه وي، د ښځي، لیوني او ماشوم اذان صحت نلري او هم مؤذن باید له بي اودسي څخه خلاص او په کامل تطهیرسره په یوه لوړ ځای ودریږي او مخ د قبلي خواته برابر کړي او د دواړو غوږونو سوري د شهادت په ګوتو بند کړي او په پوره طاقت او لوړ آواز د غه لاندني کلمات ووایي.

اَللّٰهُ اَکبَر	(څلور ځلي)
اَشْهَدُ اَن لاَّاِلٰهَ اِلاَّاللّٰه	(دوه ځلي)
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًرَّسُولُ اللّٰه	(دوه ځلي)
حَيَّ عَلَی الصَّلاة	(دوه ځلي ښي طرف ته)
حَيَّ عَلَی الفَلاح	(دوه ځلي کیڼ طرف ته)
اَللّٰهُ اَکبَر	(دوه ځلي)
لاَاِلٰهَ اِلاَّاللّٰه	(یو ځل)

”د حَي علی الصلاة“ ویلو په وخت کي به مخ و راسته طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ګرځوي مګر چي سينه او پښې له قبلې څخه ونه ګرځي او د "حَي على الفلاح " ويلو په وخت کې به مخ و چپه لور ته ګرځوي، د سهار په اذان کي به د حَي علي الفلاح څخه وروسته اَلصلوٰةُ خَير مِنَ النوم دوه ځلي ووايي، اذان کوونکی به د جملې د پوره کولو وروسته دومره دمه وکړي چي اوريدونکي هغه جمله وروسته تکرار کړای سي ځکه چي رسول الله ﷺ فرمايي:

"اِذَاسَمِعَ اَحَدُكُم النِّدَاءَ فَلْيَقُل مَايَقُولُه الْمُؤَذِّنُ"

يعنی کله چي يو له تاسو څخه اذان واوري نو څه چي مُؤذن وايي هم هغه دی ورپسې وايي.

د اقامت کولو همدغه طريقه ده خو په لاندي توګه د اذان سره توپيرلري:

(۱) اذان له مسجد نه د باندي او اقامت په مسجد کي دننه کيږي.

(۲) اذان په لوړ اواز سره او اقامت په عادي آواز سره ويل کيږي.

(۳) په اقامت کي له حي على الفلاح نه وروسته قَدقَامَتِ الصَّلَاةُ دوه ځلي ويل کيږي.

(۴) په اقامت کي په غوږو کي ګوتي نه نيول کيږي او په اذان کي په غوږو کي ګوتي نيول کيږي.

(۵)په اذان کي مؤذن د حي على الصلاة او حي على ا لفلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويلو په وخت کي راسته او چپه طرفونو ته مخ ګرځوي په اقامت کي مخ ګرځول نشته.

(٦) د اذان په ختم کي مؤذن او اوريدونکي دغه دعا وايي چي سنت ده:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلاَةِ القَائِمَةِ اٰتِ مُحَمَّدًانِ الوَسِيلَةَ وَ الفَضِيلَةَ وَ دَرَالدجَةَ العَالِيَةَ الرَّفِيعَةَ وَ ابعَثهُ مَقَامًا مَحمُودَانِ الَّذِى وَعَدتَّهُ اَنَّكَ لاَتُخلِفُ المِيعَادَ

په امام پسې په جماعت لمونځ کول

د جماعت په لمانځه کي ضرور دی چي يو له مقتديانو څخه د مؤذن په صفت د امام تر شا په امام پسې اقامت وکړي او امام ته په کار ده چي پر مقتديانو غږ وکړي چي صفونه برابر کړي او يو بل ته نژدې سي نو مقتديان به هم د پښو ګوتي پر يوه خط سره برابری کړي او داسي به څنګ پرڅنګ سي چي څنګلي يې يو د بل سره مښتی وي کومه فاصله يې په مابين کي نه وي.

بيا به نيت وتړي او دالله اکبر په ويلو سره به لاسونه تر غوږو پوري اوچت کړي او تر نامه لاندي به يې ونيسي، مقتديان به هم نيت وکړي د الله اکبر په ويلو سره به لاسونه ترغوږو پوري اوچت کړي او بيا به يې تر نامه لاندی ونيسی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام او مقتديان به ټوله په کراره سره "سبحانک اللّهُمَّ" تر آخره پوري، اعوذبالله او بسم الله تر آخره پوري وايي نو به مقتديان پټه خوله ودريږي او نورڅه به نه وايي، که لمونځ د جهر وو نو دامام قرآئت ته به غوږ سي او د سجدې ځای ته به ګوري، امام به سورة فاتحه (الحمدلله) وايي د "وَالضَّالِّين" له اوريدو وروسته به مقتديان په خفيه سره "آمين" وايي نوامام به له سورة فاتحې وروسته د قرآن شريف يو سورة يا څو آيتونه وايي، له قرآئت وروسته امام د الله اکبر په ويلو سره رکوع ته ځي، مقتديان به هم د الله اکبر په خفيه ويلو سره د امام په متابعت رکوع ته ولاړشي، له رکوع وروسته به امام سَمِعَ اللّٰهُ لِمَن حَمِدَهُ وايي او مستقيم به ودريږي خو مقتديان به په عوض کي رَبَّنَا لَكَ الحَمدُ وايي د امام په متابعت به مستقيم ودريږي، دغه ولاړی ته "قومه" ويل کيږي نور د جماعت لمونځ به مقتديان په همهغه ذکر شوې طريقه کوي صرف په ولاړه کي سورة فاتحه او په قومه کي به سَمِعَ اللّٰهُ لِمَن حَمِدَه نه وايي.

١. د امام متابعت واجب دی مقتديان به په امام پسې متصل د لمانځه ارکان پرځای کوي.

٢. مقتدي به له امام نه مخ کي قومې، رکوع او سجدې ته نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي او نه به د هغه نه مخ کي را پاځي.

۳. که مقتدي په لمانځه کي سهوه شي نو دسهوي سجده به نه کوي

۴. مقتدي به په جهري لمانځه کي د امام د قرآئت استماع کوي چي دغه استماع واجب ده.

لاحِق او مسبوق

لاحِق هغه لمونځ کوونکی مقتدی دی چي لمونځ يې له امام سره يوځای پيل کړی وي خو د څه عذر په وجه يو يا څو رکعتونه ورنه ولاړشي لکه په لمانځه کي چي ويده شي امام يو يا څو رکعتونه ورنه تير کړي او دی لا ويده وي يا يې اودس مات شي څو دی اودس تازه کوي څو رکعتونه ورڅخه تير شوي وي.

همدارنګه يو مقيم چي په مسافر امام پسې نيت وتړي نو هغه مقيم د امام څخه وروسته د پاته لمانځه په ادا کولو کي لاحق دی يا لکه څوک چي د يوه رکعت رکوع يا سجده د امام نه مخکي وکړي نو د دغه عمل په خاطر دغه رکعت بې کاره شو پس د دغه رکعت په اعتبار لاحق دی.

د لاحق د پاره ضرور دی چي اول هغه رکعتونه وکړي چي ورڅخه تير شويدي له هغه وروسته که دجماعت څه حصه پاته وي په هغه کي به شريک شي او که نه نو به خپل باقي لمونځ وکړي لاحق په خپل تيرشوي لمونځ کي د مقتدي په شان دی لکه څرنګه چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقتدی قرآئت نه وايي همدغسي به لاحق هم قرآئت نه وايي ساکت به ولاړ وي، لکه څنګه چي د سهوي په صورت کي پر مقتدي د سهوي سجده نه واجبيږي همدغه راز پر لاحق هم نه واجبيږي.

مسبوق هغه مقتدی دی چي په جماعت کي د شريکيدو تر مخه امام يو يا څو رکعتونه ورڅخه تيرکړي وي، کله چي امام لمونځ ختم کړي نو مسبوق به سلام نه ګرځوي ولاړ به شي او تير شوي رکعتونه به پوره کړي.

مسبوق به تيرشوي رکعتونه داسي کوي لکه يوازي لمونځ چي کوي يعني قرآئت به هم وايي او که سهوه شي نو د سهوي سجده به هم کوي، مسبوق به تيرشوي رکعتونه داسي ترتيب کوي چي اول به ډک (سورة والا) او بيابه تش رکعتونه کوي او څومره چي يې د امام سره کړي وي د هغه په حساب به قعده (ناسته) کوي يعني د هغه رکعتونو په حساب چي کوم دوهم وو په هغه کي به اوله ناسته او چي کوم څلورم وو په هغه کي به وروستۍ ناسته کوي.

مثلاً: د ماسپښين په لمانځه کي د چا څخه درې رکعته تير شوي وي چي د امام سره شريک شو نو هغه به د امام د سلام ګرځولو په وخت کي سلام نه ګرځوي ولاړبه شي اوتير شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رکعتونه به داسي وکړي:

لمړی رکعت چي وکړي ناسته به وکړي او التحیات به تر عبدهُ و رسُوله ووايي نو به ولاړشي يو رکعت به ډک او بل رکعت به تش وکړي نو به آخره ناسته وکړي سلام به وګرځوي.

که يو سړی لاحق هم وي او مسبوق وی يعني څه رکعتونه ورڅخه تيرشوي وي چي د امام سره شريک شو او د شراکت وروسته هم څه رکعتونه ورڅه تير شي نو هغه ته په کاردی چي اول هغه رکعتونه وکړي چی دې پکښی لاحق دی يعنی چي د شراکت څخه وروسته ورڅه تيرشويدي نو د دغو رکعتونو په ادا کولو کي به دې ځان داسي بولي لکه د امام سره چي لمونځ کوي يعنی قرآئت به هم نه وايي او د امام د ترتيب لحاظ به هم ساتي، وروسته که جماعت باقي وو په جماعت کي به شريک شي او که جماعت باقي نه وو نور لمونځ به پوره کړي بيابه هغه رکعتونه پوره کړي چي دې پکښي مسبوق دی.

مثلاً: د مازديګر د لمانځه يو رکعت تيرشوي وو چي څوک پکښي شريک شو دغه رکعت لا تير شوي نه وو چي اودس يې مات شو کله چي يې اودس وکړ او بيرته راغی نو لمونځ ختم شوي وو، نو هغه ته په کار ده چي اول دا دری رکعته د مقتدي په شان وکړي قرآئت به نه پکښي وايي او بيا به هغه رکعت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځوي چي په جما عت کي د شریکېدو د مخه ورځه تیرشوي وو، هغه دری رکعتونه به عین هغه ترتیب وکړي چي امام کول یعنی قرآئت به نه وایي او د دریو رکعتو د اول رکعت وروسته به ناسته کوي ځکه چي دا د امام دوهم رکعت دی او امام قعده پکښي کړي ده، بیابه په دوهم رکعت کي قعده نه کوي، په دریم رکعت کي به بیا قعده کوي ځکه چي د امام څلورم رکعت دی او قعده یې پکښي کړیده، وروسته به هغه رکعت وکړي چه د شریک کیدو د مخه ورځه تیر شوي وو خو په دغه رکعت کي به قرآئت هم وایي ځکه چي دی مسبوق دی او مسبوق به تیرشوي رکعتونه د ځانګړي لمانځه په شان کوي، ددغه رکعت په ختم کې به قعده هم کوي ځکه چي دده آخر رکعت دی.

په لمانځه کي د قرآن قرآئت

په لمانځه کي د قرآنکریم صحیح لوستل فرض دی چي هر حرف په خپل مخرج (د ادا کولو ځای) کي ادا شي د ء او ع، د ح او ه، د ظ او ز، د ذ او ض او د، د س او ث او ص باید پوره توپیر وشي.

که څوک ځني حروف پوره نشي ادا کولای لکه د ح، خ او ه، ق او ک توپیر نشي څرګندولای نو هغه ته د صحیح لوستلو مشق کول لازم او ضروري دی، که په صحیح لوستلو زحمت نه ګالي نو ګنهګاردی او یو لمونځ یې صحیح نه دی، که له زحمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاللو سره سره یې هم د حروفو صحیح هجاء نه شواى کولاى نو هغه شرعًا معذور بلل شوى دى.

که څوک حروف صحیح ادا کولاى شي او په بي پروايي حروف په خپل مخرج کي نه ادا کوي نو ګنهګار او لمونځ یې نه صحیح کیږي.

کوم سورة د قرآنکریم چي په اول رکعت کي وویل شي که همهغه سورة په دوهم رکعت کي وویل شي څه حرج نشته لاکن بیله ضرورته دا عمل مکروه دى، ښه دى چي په هر رکعت کي په ترتیب سره جدا جدا سورة وویل شي یعني په کوم ترتیب چي په قرآنکریم کي سورتونه لیکل شویدي په لمانځه کي همهغه ترتیب مراعات شي، نه داسي چي په اول رکعت یو سورة وویل شي او په دوهم رکعت کي د هغه نه مخکي سورة وویل شي، په لمانځه کي قصدًا بې ترتیبه سورتونه ویل لمونځ مکروه کوي.

د اول رکعت د سورة نه د دوهم رکعت د سورة د آیتونو شمیر باید زیات نه وي، له سورة فاتحې وروسته على الاقل باید درې آیتونه وویل شي.

کوم سورة چي شروع شي بیله عذره د هغه پریښودل او بل سورة شروع کول هم مکروه دى، که چا لمونځ نه وي زده کړى یا نوى مسلمان شوى وي نو هغه به په لمانځه کي د لمانځه تر زده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو پوري سُبحَانَ الله سُبحَانَ الله وايي.

على الاقل هر څوک بايد له "الم تر کيف" څخه تر "قل اعوذبرب الناس" پوري دا لس سورتونه ياد کړي او په لمانځه کي يې په ترتيب سره ووايي.

دوِتر لمونځ

وِتر واجب دي، د واجب درجه فرضو ته نژدی ده، قضا کول يې سخته گناه ده، که قضا شي نو قضاراوړل يې ضروري حکم دی.

دوِترلمونځ درې رکعته دي، د دوهم رکعت په ناسته کي اَلتَّحِيَّاتُ تر عَبدَهُ وَرَسُولُه ويل کيږي اوبيا به دريم رکعت ته ولاړ شي له الحمد لله او سورة ويلو وروسته د الله اکبر په ويلو سره لاسونه تر غوږو پورته کيږي او بيا تر نامه لاندي نيول کيږي او دغه دعاێ قنوت ويل کيږي:

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَستَعِينُكَ وَ نَستَغفِرُكَ وَ نُؤمِنُ بِكَ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيكَ وَ نُثنِي عَلَيكَ الخَيرَ وَ نَشكُرُكَ وَ لاَ نَكفُرُكَ وَ نَخلَعُ وَ نَترُكُ مَن يَّفجُرُكَ اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعبُدُ وَ لَكَ نُصَلِّي وَ نَسجُدُ وَ اِلَيكَ نَسعٰى وَ نَحفِدُ وَ نَرجُو رَحمَتَكَ وَ نَخشٰى عَذَابَكَ اِنَّ عَذَابَكَ بِا لكُفَّارِ مُلحِقٌ ط

د وِتر په درې واړو رکعتونو کي الحمد لله سره د سورته ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږي که په دریم رکعت کي د دعائ قنوت ویل هیرشو او له رکعت وروسته ور په یاد شو نو اوس دِ ي يې نه وایې کله چي لمونځ پوره کړي نو د سهوي سجدې دي وکړي.

که یې په هیره سره په اول یا دوهم رکعت کې دعائ قنوت ووایه نو اعتبار نلري په دریم رکعت کي به یې بیا وایي او د سهوي سجدې به هم کوي.

که د چا دعائ قنوت زده نه وي نو دا لاندي دعا دي ووایي:

اَللّٰهُمَّ رَبنا اٰ تِنَا فِی الد نیَا حَسَنَةً وَّ فِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَّ قِنَا عَذَابَ ا لنَّارِ

یا دي درې واري اَللّٰهُمَّ اغفِرلِی ووایي خو د دعائ قنوت یادول ضروری دي.

د جماعت د لمانځه فضیلت او تأکید

د جماعت د لمانځه په فضیلت او تأکید کي دومره احادیث رانقل شوي دي چي ټول سره یوځای شي یوه غټه رساله ورڅه جوړیږي له دغو احادیثو څخه معلومیږي چي د لمانځه د تکمیل د پاره جماعت ډیر ضروري دی ، رسول الله ﷺ هیڅکله جماعت نه دی قضا کړی، د ناروغۍ په حالت کي چي د تګ طاقت یې هم نه درلود د دوو کسانو پر اوږو یې لاس تکیه کړی او جماعت ته به حاضر شو او په جمع یې لمونځ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الله تعالی ﷻ ګران استاذی او د بشریت پیشوا ﷺ به د جماعت پرېښوونکي ته سخت خوابدی کېده او داسي کسانو ته يې د سختي سزاخواهش کړېدی، بیشکه په محمدي شریعت کي د جماعت د لمانځه ډیر تأکید شویدی، کوم شی چي د لمانځه غوندي اهم عبادت تکمیلوي د هغه هم زیات اهتمام او پابندی په کار ده.

موږ دلته لمړی یو آیة لیکو چي ډیرو مفسیرونو د جماعت د لمانځه حکم ورڅه اخستی دی او بیا په دغه متعلق د څو احادیثو ژباړه کوو:

الله ﷻ په سورة البقره کي فرمایي وَٱرْكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

او تاسي رکوع کوي له رکوع کوونکوسره، ځیني مفسرین د رکوع تفسیر په خضوع سره کوي نو ځکه د جماعت فرضیت نه ورڅخه ثابتیږي.

حدیث: د نبی کریم ﷺ څخه حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه داسي روایت کوي چي په جماعت سره لمونځ کول تر یوازي لمانځه اوه ویشت درجې زیات ثواب لري.

[مشکوة شریف ص ۹۵ اول ټوک]

حدیث: نبی کریم ﷺ فرمایلي دي چي تر یوازي لمونځ کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل سره په جماعت لمونځ کول ډير ښه دی او له دوو خلکو سره په جماعت لمونځ بيا ډيرښه دی او جماعت چي هر څومره لوی او زيات وي نو په هغه اندازه سره د الله ﷻ محبوب او خوښ دی.

[مشکوة شريف ص۹۶]

حديث: انس بن مالک رضي الله عنه روايت کوي چي د بني سلمه د قبيلې خلکو اراده وکړه چي خپل مخکني کورونه پريږدي او د مسجدنبوی په خوا کي کورونه جوړکړی ځکه د هغوی کورونه له مسجد نبوي څخه ليري وه کله چي نبی کريم ﷺ خبر شو نو هغوی ته يې وويل چي ستاسي په راتگ کي و مسجد نبوي ته ډير لوی ثواب دی، نبی کريم ﷺ وفرمايل ايا تاسو د خپلو قدمو په اېښودلو کي چي پر ځمکه لگيږی د ثواب خيال نه کوي؟ ثواب يې نه بولئ؟ [مشکوة شريف ص۶۸]

فايده: لدغه حديث شريف څخه معلومه شوه څوک چي د هر څومره ليري ځای څخه مسجد ته راځي هغومره زيات ثواب لری بايد له فهمه ونه غورځول شي چي خپل مسجد حق لري که څه هم د جماعت لمونځ نه پکښي کيږي بيا دي هم ودغه نژدې مسجد ته ورشي اذان او اقامت دي وکړي او يوازي دي لمونځ وکړی.

[شامی احکام المساجد ص.۱۹۰ اول ټوک]

حديث: رسول الله ﷺ فرمايي څومره وخت چي د لمانځه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار کي تیر شي هغه ټول په لمانځه کي حساب دی.

حدیث: حضرت مرید اسلمي ﷺ له رسول الله ﷺ څخه روایت کړی دی څوک چي د شپې په تیارو کي مسجد ته ځي هغوی ته زیری ورکړئ چي د قیامت په ورځ به د دوی دپاره پوره رڼا وي.

حدیث: له حضرت عثمان ﷺ څخه روایت دی چي رسول ﷺ فرمایي څوک چي ماخوستن لمونځ په جماعت ادا کړي هغه ته به د نیمي شپې د عبادت ثواب ورکړل شي او څوک چي د ماخوستن او سهار لمونځونه په جماعت ادا کړي هغه ته به د ټولي شپې د عبادت ثواب ورکړل شي.

حدیث: له حضرت ابو هریره ﷺ څخه روایت دی چي یوه ورځ رسول الله ﷺ وفرمایل چي زما په زړه کي راګرځي چي چا ته د لرګو د جمع کولو بل چاته د اذان او بل چاته د امامت کولو حکم ورکړم او پخپله د هغه خلګو په کورونو وګرځم چي د جماعت و لمانځه ته نه راځي نو د هغو کورو ته اور واچوم.

حدیث: له رسول الله ﷺ ارشاد دی چي که زما سره د ښځو او ماشومانو خاطر نه وای نو زه به په لمانځه کي مشغول شوي وای او خادمانو ته به مي امر کړی وای چي هغه څوک چي د جماعت لمانځه ته نه حاضریږي د هغوی کورونه سره د مال او متاع وسوځئ.

[صحیح مسلم]

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماخوستن د لمانځه تخصیص په دغه حدیث شریف کې په دغه منظور شویدی چې دغه وخت د خوب او استراحت دی او خلګ ټول په کورونو کې وي.

امام ترمذی (رح) فرمايي چې دغه مضمون ابن مسعود، ابوداود، ابن عباس او جابر رضي الله عنهما روایت کړیدی چې دا ټول جلیل القدر صحابه دي.

د قضاشوو لمونځونو د بیا را ګرځولو طریقه

که له چاڅخه کوم لمونځ قضا شوی وي چې کله ور په یاد شی نو ژر دي یې وکړي بی سببه ځنډول یې سخته ګناه ده، که چا ژر قضا شوي لمونځ بیرته و نه کړ بلی ورځې یا بل وخت ته یې پریښود او د هغه وخت نه مخکې مړ شو نو غبرګه ګناه پرې پاته شوه، یو د لمونځ قضاء او بل د قضاء ژر نه ادا کول.

که دچاڅخه ډیر لمونځونه قضاء شوي وي نو څو کولای شی ژر دي یې قضاء راوړي، دا ضروري نه ده چې د ماسپښین د لمانځه سره د ماسپښین لمونځ را وګرځوي یا د مازدیګر د لمانځه سره د مازدیګر لمونځ را وګرځوي، که د چاڅخه د ډیرو میاشتو یا ډیرو کلونو لمونځونه قضاء شوي وي د هغو په را ګرځولو کې دي هم جدیت وکړي په یوه وخت کې دی دوه دوه یا ځلور ځلور لمونځونه کوي، که څه عذر نه وي نو د هرلمانځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره دی یویو قضايي لمونځ را ګرځوي.

د قضايي لمونځ د راګرځولو د پاره څه خاص وخت نشته خو دومره احتياط بايد وشي چي مکروه وخت نه وي.

هغه وختونه چي لمونځ کول پکښي مکروه دی.

۱- د لمر راختو وخت.

۲- د غرمې (استواء) وخت.

۳-د مازديګر د لمانځه څخه وروسته تر لمرلويدو پوري.

که د چاڅخه په ټول عمر کي لمونځ نه وي قضاء شوی او س يو لمونځ ورڅه قضاء شو يا لمونځونه ورڅخه قضاء شوي وي خو هغه يې ټول را ګرځولي وي او اوس يو لمونځ پر پاته وي نو اول دی د هغه قضاء راوړي که نه نو فرض لمونځ يې نه صحيح کيږي، البته که قضايي لمونځ ورڅخه هيرشوي وو او د وخت فرض لمونځ يې وکړ وروسته قضايي لمونځ ورپياد شو نو اوس دی يې را وګرځوي، د وخت لمونځ چي يې کړی دی بيا يې راګرځول نشته همدارنګه که وخت دومره کم وو چي که قضايي لمونځ راګرځوي د وخت لمونځ ور نه قضاء کيږي نو اول دي د وخت لمونځ اداکړي او بيا دي قضايي لمونځ وکړي.

که د چا څخه يو يا دوه يا دري يا څلور يا پنځه لمونځونه قضاء شول او نور لمونځونه يې پر غاړه نه وه پاته يعني د دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځو لمونځو پوروړی وو نو تر څو چې د دغو لمونځو قضاء یې راوړې نه وي د وخت فرض لمونځ یې نه صحیح کیږي، کله چې د دغو پنځولمونځو قضاء راوړي نو کوم لمونځ چې اول قضاء شوي وي اول به هغه کوي بیا دوهم بیا دریم بیا څلورم او بیا پنځم.

که چا د یوې ورځې پنځه واړه لمونځونه قضاء کړي وو نو هغه به اول د سهار د لمانځه قضاء راوړي بیا د ماسپښین بیا د مازدیګر بیا د ماښام او بیا د ماخوستن، که یې په بل ترتیب وکړي صحیح نه دی بیرته به یې دوباره کوي. [والله اعلم بالصواب]

که د چا څخه شپږ یا د شپږو څخه زیات لمونځونه قضاء شوي وه نو هغه د دغو لمونځونو د قضاء راوړلو تر مخ د وخت فرض لمونځ کولای شي، کله چې د دغو لمونځونو قضاء راوړي نو ترتیب یې هم ضروري نه دی چې څرنګه یې خوښه وي هغسې دې یې اداکړي.

کله چې لمونځ کوونکی د شپږو قضاء لمونځو قضاء وکړي نو اوس بیا صاحب د ترتیب شو یعني که بیا د شپږو لمونځو څخه کم لمونځونه ور څخه قضاء شي نو په ترتیب به یې داسې راګرځوي لکه مخکې چې یې ذکر وشو.

که د چانه د وِتر لمونځ قضاء شي او بل لمونځ نه وي قضاء شوي نو تر څو چې د دغه وِتر قضاء را نه وړي د سهار لمونځ یې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحيح کیږي، که یې د سهار لمونځ وکړ او وروسته یې د وِتر قضاء راوړه نو د سهار لمونځ به بیرته له سره کوي.

که چاپوازي د ماخوستن لمونځ کړی وو او ویده شو بیا یې د شپې د تهجد دپاره اودس وکړ او د ماخوستن وِتر یې وکړل او سهار ور پیاد شو چې د ماخوستن لمونځ یې بې اودسه کړی وو نو قضاء به صرف د ماخوستن د لمانځه راوړي.

قضاء صرف د فرضو او وِترو راوړل کیږي د سنتو قضاء نشته، البته که د سهار لمونځ د چاڅخه قضاء شوي وي که یې د زوال څخه مخکې راګرځوي نو سنت او فرض دې دواړه وکړي ځکه چې د سهار سنت مؤکد سنت دی، رسول الله ﷺ نه په سفر کې د سهار سنت پرې ایښي دي نه په حضر کې؛ که څوک وروسته له زوال څخه د سهار د لمانځه قضاء راوړي نو صرف فرض دې وکړي.

که د سهار د لمانځه وخت دومره کم وو چې صرف دوه رکعته فرض پکې کیدای شوای نو دوه رکعته فرض دې وکړي او سنت دې له لمرختو وروسته او تر استواء تر مخه را وګرځوي.

د جُمعې لمونځ

د جمعې لمونځ فرض عین دی د قرآن شریف او متواترو احادیثو او د امت د اجماع نه ثابت دی او د اسلام د لویو شعائرو څخه دی منکر یې کافر، بیله عذره پرېښودونکی یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاسق دی، په قرآنکریم کي د الله تعالی ﷻ ارشاد دی:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نُودِىَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوْمِ ٱلْجُمُعَةِ فَٱسْعَوْا۟ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ وَذَرُوا۟ ٱلْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

اي د ایمان خاوندانو کله چي د جمعې د ورځی د لمانځه د پاره اذان وویل شي منډي وهئ د الله د ذکر وطرف ته او پرېږدئ بیع او شرٰی (خرڅول او رانیول) دا ستاسو دپاره ښه دی که تاسو پوه شئ.

د ذکر څخه مراد لمونځ او خطبه دي او له منډو څخه مراد اهتمام کول دي، رسول الله ﷺ فرمائیلی دي:

څوک چي د جمعې په ورځ غسل وکړي او هم د خپل طاقت سره صفایي وکړي، خوشبویي په ځان پوري کړي او لمانځه ته ولاړ شي په مسجد کي څوک له خپله ځایه بیځایه نه کړي بیا چي څومره نفل چي کولای سي وه یې کړي کله چي امام خطبه شروع کړي نو په پټه خوله او کامله توجه سره دي یې واوري نو خود به الله ﷻ د تیري جمعې څخه تر دغه وخت ګناهونه ور معاف کړي. [بخاری]

په یوه بل حدیث شریف کي آنحضرت ﷺ فرمائیلي دي:

څوک چي د جمعې په ورځ غسل وکړي او مسجد جامع ته پَلی ولاړ شي خطبه واوري د خُطبې په منځ کي باطلي خبري و نه کړي نو هغه ته به د پوره یوه کال د روژو یا لمونځو ثواب ورکړه شي. [ترمذی]

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمعې د لمانځه د وجوب شرطونه

۱– مقيم کېدل پر مسافر نشته.

۲–صحتمندي پر داسي مريض نشته چي مسجد جامع ته د تګ توان نلري.

۳– که د بوډاوالي څخه ځوک مسجد جامع ته تلای نشي يا ړوند وي.

۴– غلام چي د شريعت مطابق غلام وي.

۵–ښځه

٦–نابالغه هلک.

۷–معذور چي عذر يې د جماعت د پرېښودلو دپاره معتبر وي لکه د سخت باران اورېدل يا د کوم مريض ساتنه کول يا جامع مسجد ته په تلو کي له دښمن څخه د خطر احساس کول.

د جمعې د لمانځه د صحت شرطونه

۱–ښهر يا قصبه، په صحرا يا ځنګل کي د جمعې لمونځ صحيح نه دی، البته که د صحرا آبادي درې يا څلور زره کورونه وي نو بيا د جمعې لمونځ پکښي کېدای سي.

۲– د ماسپښين د وخت داخليدل، د وخت نه مخکي يا د وخت د تېرېدو نه وروسته جائز نه دی، که د لمانځه کولو په حالت د ماسپښين وخت ختم شو نو لمونځ هم فاسد شو که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخيره قعده يې تر تشهد پوري کړې وي نو دغه سبب دی چي د جمعي د لمانځه قضاء نشته.

۳-خطبه يعني د امت په حضور کي د الله ﷻ ذکر کول، که څه هم سبحان الله والحمدلله وي، خو سبحان الله والحمدلله ويل او په هغه اکتفاکول د سنت طريقې مخالفت دي بيا هم لمونځ صحيح کيږی.

۴- خطبه د لمانځه ترمخه ويل، که د لمانځه تر مخ و نه ويل شي لمونځ نه صحيح کيږي.

۵- خطبه د ماسپښين په وخت کي ويل که تر وخت دمخه وويل شي نو هم لمونځ نه صحيح کيږي.

٦- جما عت: يعني د امام څخه سوا لږ تر لږه درې کسان د خطبې د شروع کيدو نه د اول رکعت تر سجدې پوري ضرور دي، خو دغه درې کسان بايد قابل د امامت وي، صرف ښځي يا نابالغه هلکان نه وي، که څه هم دغه درې کسان چي خطبه يې اوريدلې وي ولاړ شي او نور درې کسان راشي.

۷-که د سجدې کولو تر مخه خلک ولاړشي او له امام سره تر درې کسانو کم پاته شي نو لمونځ به هم ولاړ شي، که له اولي سجدې وروسته ولاړ شي نو جمعه صحيح ده څه حرج نشته.

۸-عام اجازت په داسي خاص ځای کي د جمعې لمونځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول چي عام خلګو ته اجازت نه وي جايز نه دی او هم که د جمعې په ورځ د جامع دروازه بنده شي چي نور خلک نشي را تلای نو لمونځ هم نه کيږي.

د جمعې د ورځي لمونځ اول څلور رکعته مؤکد سنت دي وروسته بيا د امام خطبه ويل کيږي چی اوريدل يې واجب دي بيا دوه رکعته فرض د جمعې په جمع کول او وروسته بيا څلور رکعته سنت او وروسته بيا دوه رکعته سنت دي، چا چي د جمعې لمونځ ادا کړ نو د ماسپښين لمونځ وربانديي نشته، که د جمعې لمونځ يې نه وي کړی نو د ماسپښين لمونځ به کوي.

مسافرانه لمونځ

د سفر قصد او په قصد سره عمل کول چي په شرعي سفر سره ياديږي په احکامو کي تغير راوړي لکه د روژې خوړل او د څلور رکعته لمونځ په بدل کي دوه رکعته لمونځ کول، که د سفر قصد نه وي چي پر تهوله نړۍ راوګرځي مسافر نه دی، همدارنګه که د سفر نيت وکړي او په سفر يې شروع کړې نه وي هم مسافر نه ګڼل کيږي، د سفر مسافه د مقصد تر ځای پوري پر وچه لار د اوښ په ميانه تګ يا پياده (پلی) ميانه تګ د درو ورځو لار ده شپه نه حسابل کيږي ځکه چي شپه د استراحت د پاره ده، په سفر کي له سهاره تر ماښامه تګ شرط نه دی ځکه چي لمونځ کول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ خوړل او استراحت کول هم په سفر کې داخل دي لکه په فتاوٰی کې چې وايي: که څوک د ورځې د سهار څخه تر ماښام پورې تګ وکړي د اسراحت ځای ته ورسيږي هلته شپه تيره کړي دوهمه او دريمه ورځ همدا شان وکړي نو شرعًا مسافر دی، په هدايه کې وايي: اندازه په فراسخو سره معتبره ده چې په ضعيف روايت يوويشت (۲۱) فرسخه او فتوٰی پر اته لس (۱۸) فرسخه ده.

که څوک د درو ورځو لار د موټر په ذريعه په لس (۱۰) ساعته کې يا د الوتکې په ذريعه په يوه ساعت کې قطع کړي شرعًا مسافر دی، د وچې د لارې تګ د اوبو د لارې سره برابر نه دی ځکه هره لار ځان ته تعين د وخت غواړي.

د امام اعظم ابوحنيفه (رح) په حکم مسافر به څلور رکعتيزه لمونځ دوه رکعته ادا کوي يعني اضافه تر دوه رکعته روا نه دی، که يې تر دوه رکعته اضافه لمونځ وکړ ګنهګار دی، که فرض لمونځ څلور رکعته داسې ادا کړي چې وروسته له اول دوو رکعتو په قدر د اَلتحياتُ ناسته وکړي نو اول دوه رکعته يې فرض او آخر دوه رکعته يې نفل شول، مګر دغه لمونځ کوونکی ګنهګار شو ځکه چې د دوو رکعتو فرضو سلام وځنډيدی، همدا رنګه که وروسته له اول دوو رکعتو ناسته و نه کړي او څلور رکعته فرض ادا کړي نو فرض لمونځ يې باطل او په نفل سره بدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو، مګر د امام محمد بن ادریس شافعي (رح) په حکم د مسافر څلور رکعته فرض لمونځ عزیمت دی او دوه رکعته یې رخصت دی؛ د سهار او ماښام لمونځونه مسافر نه دي ځکه کموالی هم پکښې نشته، په سفر کې چې څوک آرام وي د لمانځه سنت دي نه پرېږدي، که یې تلوار وو چې موټر ور نه تلی یا د سفر ملګري ناراضه کیدل یا کوم بل داسې ستونزه وه نو سنت دي پرېږدي.

څوک چې په نیت د سفر له کوره ووزي چې د خپل ښار یا د کلي د آبادیو نه تیرشي د سفر لمونځ به کوي، تر څو چې د اقامت نیت پنځه لس ورځې یا اضافه تر پنځه لس ورځو په کوم بل ښار یا کلي کې کوي، دا پنځه لس ورځې یا اضافه مذهب د امام اعظم ابوحنیفه (رح) دی چې روایات یې حضرت عبدالله بن عباس ﷺ او حضرت عبدالله بن عمر ﷺ کړیدی، د عسکر نیت د قبول وړ نه دی بلکه د امیر نیت معتبر دی، همدارنګه د ښځې نیت اعتبار نه لري د میړه نیت یې معتبر دی، د سفر لمونځ له نیت وروسته پر مسافر لازم دی، که مسافر نیت له پنځه لس ورځو نه کم وکړ نو لمونځ به پوره نه کوي ځکه چې مسافر دی یعنې د څلور رکعته فرض پر ځای به دوه رکعته کوي، همدارنګه که د مقصد منزل ته ورسیږي او نیت د اوسیدو یې له پنځه لس ورځو نه کم وو خو پنځه لس ورځې یې تیرې کړې بیا یې هم داسې نیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو چي نن يا سبا به ځم او په دغه توګه کلونه ورباندي تير شي لمونځ به پوره نه کوي دوه رکعته د سفر لمونځ به کوي ځکه چي مسافر دی، له بهيقي څخه په صحيح سند سره روايت دی چي عبدالله بن عمر رضي الله عنه په آذربايجان کي شپږ مياشتي او حضرت انس رضي الله عنه په نيشاپور کي شپږ مياشتي تيري کړې لمونځونه يې دوه رکعته مسافرانه کول.

که کوم موټر چلوونکي کوم بل ښار ته بار وړی وي او د بيرته راتلو د پاره د بار په لټه کي وي چي نن يا سبا به بار پيدا شي لدې ښار نه ځم پدغه اميد کي مياشتي پر تيري شي لمونځ به دوه رکعته مسافرانه کوي، همداراز هغه مسافر وړونکی موټر چلوونکی چي له خپل استوګن ښارڅخه ووزي لمونځ به مسافرانه کوي کله چي بيرته خپل ښارته راشي پوره لمونځ به کوي که څه هم د اقامت نيت يې کړي نه وي ځکه چي په ښارکي د اقامت نيت ته حاجت نشته، که د استوګني ښار يا کلی بدل کړي يعنی کوم بل ښار يا کلی يې د استوګني د پاره غوره کړ بيا هغه اول استو ګن ځای ته په سفر ولاړی نيت يې له پنځه لس ورځو څخه کم وولمونځ به پوره نه کوي ځکه چي مسافر دی.

که حاجي نيت د اقامت وکړ چي پنځه لس ورځي به په مکه شريف او منٰی کي تيروم نيت د اقامت يې صحيح نه دی ځکه چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نیت کي دوه ځایه چي فاصله سره لری وویل شوه، همدارنګه که یوازي مکې شریفي ته ورغی او په مکه شریف کي یې د پنځه لس ورځو د اوسیدو وخت نه وو د اقامت نیت یې صحیح نه دی لمونځ دي پوره نه کوي ځکه چي مسافر دی.

د امام اعظم ابوحنیفه (رح) په مذهب مسافر لره یو ځای کول د دوو لمونځو د فعل په لحاظ روا دي او د وخت په لحاظ روا نه دي یعنی مسافر ته روا دي چي د ماسپښین لمونځ د وخت و آخر ته وځنډوي او د مازدیګر لمونځ د وخت په اول کي وکړي، دغه رنګه د ماښام او ماسخفتن لمونځونه سره جمع کړي، دغه عمل په "جمع صوري" سره یادیږي.

جمع حقیقي (جمع وقتي) دوه ځایه روا ده لکه په عرفات کي چي د مازدیګر لمونځ د ماسپښین په وخت کي ادا کیږي چي د تقدم جمع بلل کیږی او د ماښام لمونځ چي د ماسخفتن په وخت کي اداکیږي چي د ځنډ جمع بلل کیږي.

په احادیثو کي چي د رسول الله ﷺ د جمع روایت شویدی مقصد یې جمع صوري ده، په نورو مذهبو کي جمع حقیقي په هر عذر روا ده لکه سفر، باران، ناروغي او داسي نور.

همدغه راز د امام ابوحنیفه (رح) په مذهب په کښتۍ کي په هرحال لمونځ په ناستي روا دی مګر امام ابو یوسف (رح) او

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام محمد (رح) وايي چي بيله عذره روا نه دی.

که په سفر کي لمونځ قضاء شي او په کور کي قضاء راوړي نو د دوو رکعتو د سفر د لمونځ قضاء به راوړي، که له مقيم نه لمونځ قضاء شو غوښتل يې چي په سفر کي قضاء راوړی نو د څلورو رکتعو قضاء به راوړي، فرمان وړونکی او ګنهګار په سفر کي يو شان رصخت دي يعني دواړوته قصر د لمانځه او د روژې خوړل روا دي ځکه چي د قرآنکريم د البقره په سورة کي الله جلاله فرمائيلي دي.

فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴿١٨٤﴾

يعني که څوک ستاسوڅخه په روژه کي ناروغه يا په سفر کي وي او روژه وخوري بيا د دغه روژې نيول په شمار د خوړل شووو ورځو په نورو ورځوکي پسله د روژې د مياشتي ورباندي لازم دي، په دغه آية مبارک کي د ګنهګار او فرمان وړونکي توپير نشته، په حديث شريف کي راغلي دي.

”صَلٰوةُ الْمُسَافِرِ رَكعَتَانِ“

يعني د مسافر لمونځ دوه رکعته دی.

په حديث شريف کي هم دفرمان وړونکي او ګنهګار توپير نشته امام شافعی (رح) وايي چي ګنهګار ته رخصت نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تراويح لمونځ

د روژې په مياشت کي هره شپه بيله د ماخوستن د لمانځه او وِترڅخه شل رکعته تراويح کول سنت دي.

(۱) وتر د تراويحو څخه وروسته کول ښه دی، که چا تر مخه وکړل هم جائز دي.

(۲) په تراويح کي پسله څلور رکعتو څخه دومره وخت کښيناستل لکه څلور رکعته تراويح چي شويدی مستحب دی، که دومره وخت کښيناستل خلقوته تکليف وي نو لږ وخت دي کښيني، بيا د ناستي په وخت کي اختيار دی که څوک نفل کوي که تسبيح وايي او که هسي کښيني.

(۳) که چا د ماخوستن د لمانځه څخه وروسته تراويح کړيوي او بيا ورته معلومه شي چي په څه نسبت يې د ماخوستن لمونځ فاسد شويدی نو هغه به د ماخوستن د لمانځه سره تراويح هم بيرته را ګرځوي.

(۴) که د جماعت لمونځ چا په جماعت سره نه وي کړی نو دي تراويح په جماعت سره نه کوي ځکه چي تراويح د ماخوستن د لمانځه تابع دي.

(۵) که څوک جماعت ته په داسي وخت را ورسيږي چي د ماخوستن لمونځ شوی وي او خلق تراويح کوي نو ده ته په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چي اول د ماخوستن لمونځ وکړي او بیا په تراویح کي شریک شي که څور کعاته تراویح ورځخه تیري شي نو هغه دي د وترو څخه وروسته وکړي خو وتر باید په جماعت وکړي.

(٦) د روژې په میاشت کي یوځل ټول قرآن مجید ترتیب واره په تراویح کي لوستل مؤکد سنت دی د ټنبلۍ په سبب یې پریښودل ښه کارنه دی، البته که دا ویره وي چي د پوره قرآن مجید د لوستلو په سبب به خلک لمونځ پریږدي او جمع به ماته شي نو څومره چي لوستلای شي هغومره دي ولولي یا دي آخري لس سورتونه په هرركعت کي یو یو سورت لولي کله چي لس رکعته پوره شي بیا دي له سره شروع کړي.

(٧) تر څو چي د خلقو شوق نه وي معلوم شوی د یوه ختم څخه زیات دی نه کوي.

(٨) که خلک شوق ولري نو په یوه شپه کي یو ختم دقرآن کریم جائز دی او که پر خلکو تکلیف وي نو مکروه دی.

(٩) د تراویح په لمانځه کي د ختم په صورت کي یوځل د "بسم الله الرحمن الرحیم" ویل په لوړ آواز سره ضروري دي ځکه چي بسم لله الرحمن الرحیم هم د قرآن مجید یو آیة دی، که څه هم د یوه سورة جُز نه دی خو که په زوره ونه ویل شي نو د قرآنکریم په پوره کیدوکي د یوه آیة کموالی راځي او که امام په قراره سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله وویله نو د مقتدیانو د قرآن مجید ختم به پوره نه شي.

(۱۰) تراویح د روژې په ټوله میاشت کي سنت دي که څه هم د قرآن مجید ختم د میاشتي تر پوره کیدو تر مخه پوره شي مثلاً د روژې د میاشتي په اولو شلو شپو کي د قرآن ختم وشو نو باقي لس شپې هم تراویح کول سنت دي.

(۱۱) په تراویح کي درې ځلي قل هو الله ویل لکه څنګه چي عام دستور دی مکروه دي.

د اخترونو لمونځونه

په اسلام کي د اخترو دواړي ورځي د خوشحالۍ ورځي دي او په دواړو ورځو کي دوه دوه رکعته لمونځ د شکریې واجب دي، کوم شرطونه چي د جمعې د لمانځه دي هغه د اختر د لمانځه هم دي مګر د جمعې د لمانځه د پاره خطبه شرط ده او دلمانځه ترمخه ویل کیږي خو د اختر په لمانځه کي شرط نه ده بلکه سنت ده او د لمانځه څخه وروسته ویل کیږي، البته د اختر د خطبې اوریدل د جمعي د خطبې په شان واجب دی په منځ کي خبري یا لمونځ کول یا کوم بل کار کول منع دی.

د دواړو اخترو په ورځ دیارلس (۱۳) کارونه سنت دی:

(۱) د شریعت مطابق ځان تیارول.

(۲) غسل کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳) مسواک وهل.

(۴) ښې جامې اغوستل.

(۵) په ځان پوري خوشبويي وهل.

(٦) د خوب څخه سهار وختي را پاڅيدل.

(۷) وختي عيدګاه ته تلل.

(۸) عيدګاه ته د تلو نه مخکي خوږ شي خوړل.

(۹) عيدګاه ته د تلو نه مخکي د فطر صدقه (سرسايه) ورکول.

(۱۰) د اختر لمونځ په عيدګاه کي کول يعني بيله عذره د اختر لمونځ په ښار کي کول ښه نه دی.

(۱۱) چي پر کومه لار تللي وي د راتګ په وخت کي به پر بله لار راځي.

(۱۲) پياده د عيدګاه لمانځه ته تلل.

(۱۳) په لاره کي دا لاندي تکبيرونه ويل:

اَللّٰهُ اَكبَرَ ط اَللّٰهُ اَكبَر ط لآاِلٰهَ الاَّاللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكبَر ط اَللّٰهُ اَكبَروَلِلّٰهِ الْحَمدُ ط

د کمکي اختر (عيد فطر) د لمانځه طريقه په لاندی ډول ده:

(۱) **نيت:** نَوَيتُ اَن اُصَلِي رَكَعتِيَ الوَاجِبِ صَلٰوةِ عِيدِ الفِطرِمَعَ سِتِّ تَكبِيرَاتٍ فِی هٰذَ الوَقتِ وَقتَدَيتُ بِهٰذَ الاِمَامِ مُتَوَجِهًا اِلٰى جِهَةِ كَعبَةِ الشرِيفَةِ (نيت کوم چي ادا کړم دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رکعته لمونځ واجب د کوچني اختر سره د شپږو تکبیرو په دغه حاضر وخت اقتدا مي ده په دغه حاضر امام پسې مخ مي دی پر لوري د کعبې شریفي) د امام د تکبیرسره به مقتدیان لاسونه دالله اکبر په ویلو سره تر غوږو پوري پورته کړي اوتر نامه لاندي به یې ونیسي.

سُبحَانَکَ اللّٰهُمَّ، اَعُوذُ بِاللهِ او بِسمِ الله به امام او مقتدیان په خفیه سره ووایي.

(۲) مقتدیان دی امام ته متوجه شي امام دري ځلی اَللّٰهُ اَکبَر وایې دا تکبیرونه واجب دي او مقتدیان به یې هم ورسره وایي د هرتکبیر سره امام لاسونه تر غوږو پورته کوي بیا یې کښته ځوړند نیسي مقتدیان به هم په عین ترتیب د امام متابعت کوي.

(۳) امام د دریم تکبیر ویلو وروسته لاسونه تر نامه لاندي نیسي د نورو لمونځونو په شان په قرآئت پیل کوي نو مقتدیان به چُپ ولاړ وي، بیا امام د قاعدې مطابق رکوع، قومه او سجده کوي مقتدیان به د امام متابعت کوي.

(۴) په دوهم رکعت کي امام اول الحمدلله او سورة وایي بیا دري تکبیرونه وایي مقتدیان به هم دا تکبیرونه وایي د هر تکبیر په ویلو سره امام او مقتدیان لاسونه غوږو ته پورته کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځوړند يې نيسي د شلو رم تکبير په ويلو سره امام بيا د قاعدې مطابق رکوع ته ځي قومه او سجده کوي په آخره ناسته او سلام ګرځولو سره لمونځ ختم کوي او مقتديان به هم د امام متابعت کوي.

(۵) بيا امام وروسته پر ممبر دريږي او دوې خطبې وايي د دواړو خطبوپه منځ کي دومره کښيني لکه د جمعې په خطبه کي د اختر په خطبه کي بايد شروع په الله اکبرسره وشي، په اوله خطبه کي نه (۹) ځله الله اکبر او په دوهمه خطبه کي اووه (۷) ځله الله اکبر ويل ضروري دي، د لوی اختر(عيد قربان) د لمانځه همدغه طريقه ده فرق يې صرف دومره دی چي د لوی اختر د لمانځه په نيت کي د کوچني اختر په عوض کي لوی اختر ذکر کيږي، په کوچني اختر کي وعيدګاه ته د تلو نه مخ کي څه خوږ شی خوړل سنت دي او په لوی اختر کي نه خوړل سنت دي.

په لوی اخترکي د صدقهٔ فطر په شان کومه صدقه نشته خو بايد له نظره پاته نه شي چي د توان او طاقت لرلوسره قرباني واجب ده

اذان او اقامت د اخترو د لمونځو دپاره نشته، په کوم ځای کي چي د اختر لمونځ کيږي هلته بل لمونځ کول مکروه دی که د لمانځه ترمخه وي او که وروسته، په کور کي هم د اختر تر لمانځه دمخه لمونځ کول مکروه دی مګر د اختر تر لمانځه وروسته په کورکي لمونځ کول مکروه نه دی، همدارنګه ښځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا هغه څوک چي په څه عذر د اختر په لمانځه کي ګډون نه کوي د هغوی نفل لمونځ کول مخکي د اخترتر لمانځه مکروه دی.

د دواړه اخترو په خطبه کي د صدقهٔ فطر احکام او د لوی اختر په خطبه کي مسائل او د تشریق د تکبیرو احکام بیانول ضروري دی د تشریق تکبیرونه یعني تر لمانځه وروسته یوځل

اَللهُ اَکبَرؕ اَللهُ اَکبَرؕ لآاِلٰهَ اِلاَّاللهُ وَاللهُ اَکبَرؕ اَللهُ اَکبَر وَلله الْحَمدُؕ

ویل پر هغه چا واجب دی چي د اخترلمونځ وربا ندی واجب وي، پر ښځه او مسافر واجب نه دي، هغه څوک چي د اختر لمونځ ور باندي واجب نه وي د لوی اختر په ورځو او شپو کي په امام پسي لمونځ په جماعت وکړ امام د سلام ګرځولو متصل د تشریق تکبیرونه وایي نو په ګډون د دغه شخص پر ټولو مقتدیانو یې ویل واجب شول.

د تشریق تکبیرونه د عرفات د ورځي یعني د لوی اختر د میاشتي د نهم تاریخ د سهار څخه شروع او د دیارلسم تاریخ تر مازدیګر پوري چي ټوله درویشت لمونځونه کیږي واجب دی، څوک چي ځان له لمونځ کوي یا ښځه یا مسافرهم د تشریق تکبیرونه وایي ډیر احسن عمل دی.

دغه تکبیرونه متصل د هرلمانځه وروسته په لوړ آواز ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجب دي، خو د ښځو د پاره په کراره ویل ښه دي، که د امام څخه هیر شول نو مقتدیان دي ژر شروع په وکړي، د اختر د لمانځه نه وروسته هم د ځینو فقهاؤ په نزد تکبیرونه ویل واجب دي.

که د چا څخه د اختر لمونځ تیر شو نو په ځانګړه توګه د اختر لمونځ نه شي ادا کولای که بل جماعت ته ځان ورسوي ډیر به ښه وي همدارنګه که څوک د اختر د لمانځه په جمع کي شریک شو او په کوم سبب یې لمونځ مات شو نو هغه یې هم قضاء نشي کولای او نه قضاء پر واجب ده، که د ډیرو خلګو لمونځ په څه سبب مات شوی وي نو بیا قضاء وربانديي واجب ده او په جمع سره به یې کوي.

که په څه عذر د اختر په لمړۍ ورځ ونکړه شو نو د کوچني اختر لمونځ به په دوهمه ورځ او د لوی اخترلمونځ د ذي الحجې تر دوه لسم (۱۲) تاریخ پوري کولای شي، د لوی اختر لمونځ که بی عذره پاته شي په دوهمه ورځ یې کول مکروه دی.

د جنازې لمونځ

د جنازې لمونځ په واقعیت کي د مړي د پاره د الله ﷻ څخه د دُعا غوښتل دی.

(۱) د جنازې د لمانځه د وجوب د پاره ټول هغه شرطونه دي چي د لمانځه د پاره دي (مسلمان، عاقل او بالغ) یو شرط چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکي زيات دی د مړي څخه خبريدل دي بې خبري عذر دی.

(۲) د جنازی د لمانځه د پاره دوه شرطونه دی:

اول هغه چي د لمونځ کوونکوسره تعلق لري لکه د بدن پاکي، د عورت پټول، قبلې ته مخ کول او داسي نور، د جنازې په لمانځه کي د وخت شرط نشته، که د لمانځه د تيريدو خطره وي نو تيمم کول جائز دی.

دوهم هغه شرطونه دي چي دمړي سره تعلق لري او هغه شپږ دي:

(۱) مړی به مسلمان وي که څه هم فاسق يا بدعتي وي لمونځ يې جائز دی ، څوک چي د وخت د پاچا په مقابل کي بغاوت وکړي او مړ شي لمونځ ورکول يې جايز نه دی، که د جنګ نه پس مړ شي بيا يې لمونځ جائز دی.

(۲) ځيني کسان د جنازې لمونځ د بوټو سره کوي، که بوټونه پاک وي نو څه باک يې نسته او که ناپاکه وي نو هغه به بوټونه پاکوي يابه يې له پښو باسي، که دغه پاکي په نظر کي و نه نيسي نو لمونځ يې نه کيږي.

(۳) د کوم ماشوم چي مور يا پلار مسلمان وي هغه به مسلمان ګڼل کيږي.

(۴) د مړي د بدن د حقيقي او حکمي نجاست څخه پاکول، که نجاست له بدن څخه راوتلی وي او په بدن پوري نښتی وي نو خير دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵) د مړي نه مراد هغه څوک دی چې ژوندی پیدا سوی وي بیا مړ شي، که مړ کوچنی پیدا سي هغه ته لمونځ ورکول صحیح نه دی.

[ردالمحتار ص ۵۸۲ اول ټوک، بحرالرائق ص۱۸۸ دوهم ټوک]

(٦)که یو مړي د نجاست حکمیه څخه پاک نه وي یعني غسل نه وي ورکول سوی یا تیمم نه وي وکړل سوی په هغه صورت کي چي غسل ناممکن وي نو هغه ته لمونځ ورکول روا نه دي مګر که د هغه پاکوالی ممکن نه وي مثلاً بې غسله یا بې تیممه پټ شوي وي او پر قبر یې خاوري هم اچول شوي وي نو بیا و هغه ته لمونځ ورکول دده پرقبر باندي په دغه حالت کي روا دی.

که پر یوه مړی باندي بیله غسله او بیله تیممه لمونځ شوی وي او تر دفن وروروسته معلومه شي چي هغه ته غسل نه وو ورکړه شوي نو د ده پر قبر باندي دي دوهم ځل لمونځ وشي ځکه چي د اول ځل لمونځ نه دي صحیح شوی، او س چي غسل ممکن نه دی نو لدې سببه لمونځ یې صحیح کیږي.

[بحرالرائق ص ۱۷۹ دوهم ټوک، ردالمحتار ص ۵۸۲-۵۹۲]

(۷) د مړي د بدن هغه حصه به پټه وي چي پټول یې واجب او ضروري دی، که مړی بالکل لغړ وي نو لمونځ ورکول روا نه دي

[درمحتار ص ۱۲۱اول ټوک، ردالمختار ص ۵۸۲ اول ټوک]

(۸) مړی به د لمونځ کونکو و مخ ته وي که مړی د لمونځ کونکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

و شاته وي لمونځ يې نه صحيح کيږي.

[درمحتار ص ۱۲۱لومړي ټوک، ردمختار ص ۵۸۲ اول ټوک]

همدارنګه د مړي موجوديت هم شرط دی که مړی موجود نه وي نو د جنازې لمونځ جائز نه دی.

د جنازې په لمانځه کي دوه رکنه دي:

اول څلور ځله الله اکبر ويل چي هر تکبير د يوه رکعت په ځای دريږي. دوهم قيامه يعني په ولاړه د جنازې لمونځ کول، څرنګه چي په نورو لمونځوکي دريدل فرض دي او بيله عذره يې پريښودل جائز نه دي دلته هم داسي دي، د عذر احکام لکه څنګه چي هلته دي دلته هم دغسي دي.

د جنازی په لمانځه کي رکوع، سجده،قعده او داسي نور نشته خو درې شيان پکي سنت دي:

(۱) د الله ﷻ ثنا.

(۲) پر رسول ﷺ درود ويل.

(۳)مړي ته دعا کول.

د جنازې په لمانځه کي جماعت شرط نه دی که يو نفر يې وکړي نو هم فرض اداشو مګر په جماعت کول ډير ګټور دی ځکه چي د ګڼو مسلمانانو په جمع کي د دعا د قبليدو اميد زيات وي.

د جنازې د لمانځه مستحبه او مسنونه طريقه داسي ده چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړی به په خپل مخ کي کښیږدي امام به د مړي سینې ته برابر ودریږي خلک به صفونه طاق جوړکړي یعني دري یا پنځه یا اوه او تهول به داسي نیت وکړي:

نَوَیتُ اَن اُصَلِّیَ للهِ تَعَالی اَربَعَ تَکبِیرَاتِ صَلاَتِ الجَنَازَةِ اَلثَّنَاءُ للهِ تَعَالی وَالصَّلٰوۃِ عَلی رَسُولِه وَالدُّعَاءُ لِهٰذَ الْمَیِّتِ اقتَدَیتُ بِهٰذَ لأَمَامِ مُتَوَجِّهًا اِلی جِهَةِ الکَعبَةِ الشَّرِیفَةِ.

ژباړه: نیت مي وکړ د زړه د اخلاصه څلور تکبیره لمونځ کوم ثناء وایم الله ته درود ویم پر رسول د الله دعاکوم دغه میت ته اقتدا مي ده په دغه حاضر امام پسي مخ مي دی پر لوري د کعبې شریفي.

امام او مقتدیان به د اللهُ اکبر په ویلوسره لاسونه غوږوته پورته کړي او ترنامه لاندي به یې ونیسي او دغه ثناء به ووایې:

سُبْحَانَکَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمدِكَ وَتَعَالی جَدُّكَ وَجَلَّ ثَنَاءُكَ وَلآاِلٰهَ غَیرُكَ.

بیا دي بل الله اکبر ووایي لاسونه دي نه بنوروي او دا درود دي ووایي:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَّعَلی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیتَ وَسَلَّمتَ وَبَارَکتَ وَرَحِمتَ وَتَرَحَّمتَ عَلی اِبرَاهِیمَ وَعَلی اٰلِ اِبرَاهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَّجِیدٌ

بیادي اللهُ اکبر ووایي لاسونه دي نه بنوروي او د مړي دعا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ووايي، که مړی بالغ نارينه يا بالغه ښځه وي:

اَللّٰهُمَّ اغفرلحَيِّنا وَمَيِّتنا وَشاهِدنَا وَغَائِبنا وَصَغيرِنَا وَكَبيرِنا وَذَكَرِنا وَاُنثَانَا اَللّٰهُمَّ مَن اَحيَيتَهُ مِنَّا فَاَحيِه عَلَى الاِسلاَم وَمَن تَوَفَّيتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الايمَان.

په ځينو احاديثو کي نوري دعاوي هم راغلي دي چی يوه دغه د نارينه د پاره ده:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرلَه وَارحَمهُ وَعَافِه وَعفُ عَنهُ وَ اَكْرِم نُزُلَه وَوَسِّع مُدخَلَه وَاَغْسِلْه بِالْمَاءِ وَالثلجِ وَالبَرَدِ وَنَقِه مِنَ الذنُوبِ كَمَايُنقَيَّ الثوبُ الاَبيَضُ مِنَ الدَّنَسِ وَاَبدله دَارًا خَيرًامِن دَارِه وَزَوجًاخَيرًامِّن زَوجِه وَاَهلاًخَيرًامِّن اَهلِه وَ اَدخِله الجَنَّةَ وَاَعذه مِن عَذَابِ القَبرِوَعَذَابِالنَّارِ.

بلکه امام شافعي (رح) دواړي دعاوي سره يو ځای کړيدي او لکه مخکي چي مو وويل چي په احاديثو کي نوري دعاوي هم راغلي دي هره يوه چي يې خوښه سي هغه دي ووايي.

که مړی نابالغ هلک وو نو دا دعادي ووايي:

اَللّٰهُمَّ اجعَلهُ لَنَافرَطًا وَّاجعَلهُ لَنَا اَجرًا وَّذُخرًا وَّجعَلهُ لَنَا شَافِعًا وَّمُشَفَّعًا

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مړی نابالغه نجلۍ وي نو دا دعا دي ووايي:

اَللّٰهُمَّ اجعَلهَا لَنَا فَرطًا وَّاجعَلهَا لَنَا اَجرًا وَّذُخرًا وَّاجعَلهَا لَنَا شَافِعَةً وَّمُشَفَّعَةً.

لدې دعا وروسته امام بیا الله اکبر وایي او سلام ګرځوي له سلام ګرځولو سره لاسونه کښته پریښودل کیږي.

امام به هم تکبیرونه په لوړ آواز وایي او هم به سلام په لوړ آواز وایي چې مقتدیان یې واوري خو مقتدیان به یې په کراره سره وایي.

سنت او نفل لمونځونه

د سهار د لمانځه نه مخکې دوه رکعته لمونځ سنت دي په احادیثو کې یې ډیر تاکید راغلی دی، که کومه ورځ ناوخته سي او د لمانځه وخت بالکل آخر وي چې صرف دوه رکعته لمونځ کیدای شي نو دوه رکعته فرض دي وکړي کله چې لمر راوخیژي نو د سنتو قضاء دي راوړي.

د ماسپښین د څلور رکعتو فرضو څخه مخکې څلور رکعته سنت او وروسته بیا دوه رکعته سنت ډیر ضروري دي بیله عذره پریښودل یې سخته ګناه ده.

د مازدیګر د څلور رکعته فرضو څخه مخکې څلور رکعته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سنت ډیرثواب لري خو دومره تأکید یې نشته که چا و نه کړل ګنهګار نه دی او که یې وکړل ثواب یې ډیر دی.

د ماښام د درې رکعتو فرضو څخه وروسته دوه رکعته سنت هم ډیرضروري دي او بیله عذره پریښودل یې ګناه ده.

د ماسخفتن د څلور رکعته وروسته دوه رکعته سنت هم ضروري دي پریښودل یې سخته ګناه ده، همدارنګه د فرضو څخه مخکې څلور رکعته سنت کول ډیر ثواب لري خو پریښودل یې ګناه نه ده.

کوم سنت چې کول یې ضروري وي هغه مؤکد دي چې په یوه شپه او ورځ کې دوولس(۱۲) رکعته دي، دوه د سهار، شپږ د ماپښین دوه د ماښام، دوه د ماخوستن.

په روژه کې تراویح او د شپې تهجد هم ځینو فقهاؤ په سنت مؤکد کې شمیرلي دي.

څومره لمونځونه چې د شریعت له طرفه مقرر دي که د هغه څخه څوک زیات لمونځونه کوي چې څومره یې زړه وغواړي و دي کړي ولي لمونځ کول باید په مکروه وخت کې نه وي، د فرض، واجب، سنت او وِتر لمونځو څخه علاوه نور ټول نفل دي، نفل چې څومره کوي هغومره یې ثواب ډیر دي.

د بعضي نفلو ډیر لوي ثواب دي او په لږ خواري سره حاصلیدلای شي لکه تحیة الوضوء، اشراق، تحیة المسجد،

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلوة التسبیح چي هر یو ځانته تفصیل لري:

تحیةالوضوء: کله چي څوک اودس تازه کړي نو وروسته دي دوه رکعته نفل وکړي، په احادیثو کي یې ډیر فضیلت راغلی دی خو چي په مکروه وخت کي نه وي.

صَلوٰةُ الاِشرَاق: د سهار دلمانځه وروسته چي څوک بیله درود شریف او نورو اذکاروڅخه د دنیا په کار مشغول نه شي کله چي لمرښه راوخیژي چي رڼایې سپینه شي او دوه رکعته نفل لمونځ وکړي د یوه حج او عمرې غوندی ثواب لري، که د سهار د لمانځه څخه وروسته د دنیاپه کار اخته شي بیا د لمر د راختو څخه وروروسته دوه رکعته نفل لمونځ وکړي هم اشراق بلل کیږي خو ثواب یې د مخکي نه کم دي، د څاښت د لمونځ په نوم هم یادیږي.

تَحِیةُ المَسجد: کله چي څوک په تطهیر سره مسجد ته داخل شي د جماعت د دریدو څخه مخکي دوه رکعته نفل اداکولو ته تحیة المسجد وایي، رسول الله ﷺ فرمایي: له تاسو نه چي څوک مسجد ته داخل شي څو چي دوه رکعته نفل د تحیة المسجدیې نه وي کړي نه دي کښیني، که جماعت تیار وي نو په جماعت کي ګډون ډیر افضل دي، د تحیةالمسجد نفل یوازي د ماپښین، مازدیګر او ماخُستن د لمونځوترمخه کیدای شي، د سهار د لمانځه څخه مخکي یوازی دوه رکعته سنت سته او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابنام د لمانځه مخکي هم نفل لمونځ نه ښايي چي وکړل شي.

صَلوٰةُ الاَوَابِين: د مابنام د لمانځه څخه وروسته لږ تر لږه شپږ رکعته تر شل رکعته پوري نفل لمونځ کول د صَلوٰة الاۤبين په نوم سره ياديږي.

صَلوٰةُ التَهجُد: د شپي په وروستۍ دريمه برخه کي نفل لمونځ ادا کولو ته د تهجد لمونځ ويل کيږي، د تهجد لمونځ تر څلور رکعته کم او تر دوولس رکعته زيات نه دي.

صَلوٰةُ التَسبيح: په احاديثو کي د صلوٰة تسبيح ډير فضيلت بيان شوي دي رسول الله ﷺ خپل تره حضرت عباس رضي الله عنه ته فرمايي چي پدغه لمانځه سره به ستا کوچنی، لوي، راتلونکي او تير شوي ګناهونه معاف شي، که طاقت لري نو هره ورځ دغه لمونځ کوه، که نه په هفته کي يوه ځل، که نه په مياشت کي يو ځل، که نه په کال کي يو ځل او که نه په ټول ژوند کي يو ځل ضرور وکړه.

د صلوٰة تسبيح طريقه داسي ده چي د څلورو رکعتو نيت تړل کيږي د سُبحانک اللهُمَّ وروسته پنځلس واره سُبحَانَ اللهِ وَالحَمدُ للهِ وَلاَ اِلهَ اِلا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ ويل کيږي بيا تر اعوذ بالله، بسم لله، الحمد لله او سورت څخه وروسته او د رکوع نه مخکي لس ځله، په رکوع کي د سبحان ربي العظيم وروسته لس ځله، چي د رکوع

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څخه ولاړ سي په قومه کي لس ځله، په اوله سجده کي د سبحان ربي الاعلی وروسته لس ځله، چي د اولي سجدې څخه راپورته سي او کښيني لس ځله، بيا په دوهمه سجده کي د سبحان ربي الاعلی وروسته لس ځله.

دارنګه دا تسبيح په يوه رکعت کي پنځه اويا(۷۵) ځله کيږي، وروسته چي و دوهم رکعت ته ولاړ سي د سورة فاتحه څخه وروسته پنځه لس ځله ويل کيږي، همدارنګه په پاته رکعتو کي په بيان سوې طريقه سره عمل کول دي، په څلور رکعاتو کي درې سوه (۳۰۰) ځله ويل کيږي.

دا طريقه امام ترمذي (رح) د عبدالله ابن مبارک (رح) څخه روايت کړيده، دا لمونځ غير له مکروه وخت څخه بل هر وخت کول روا دی.

په کوم وخت کي لمونځ ماتول جائز دي

(۱) که څوک د موټر يا ګاډی يا هوايي جهاز څخه را کښته سوی وي واړه، ښځه يا سامان يې هلته پروت وي او دی لمونځ کوي خو هغه نقليه حرکت کوي نو ده ته لمونځ ماتول جائز دي تر څو هغه نقليه ورڅه ولاړه نه سي.

(۲) که مار، زمری يا هر درنده وليدل شي چي د ده د ځان د پاره خطره وي لمونځ ماتول جائز دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳) که د چرګانو یا نورو مرغانو کوډل خلاصه پاته وه سپی یا پیشو هغه لوري ته ولاړه او ویره وه چي وبه یې خوري نو لمونځ ماتول جائز دي.

(۴) که پر لمانځه ولاړ وو چا یې بوټونه یا کوم بل شی پورته کړ دا ویره وه که لمونځ پوره کوي غل به وتښتي نو لمونځ ماتول جائز دي.

(۵) که دېګ پر اور پروت وو پر جوش راغی او تویېدی که یې د ضایع کیدو قیمت د یوه درهم سره برابر وو نو د لمونځ ماتول جائز دي.

(٦) که په لمانځه کي د حاجت د رفع کولو ضرورت پیدا شو نو لازم دی چي لمونځ مات کړي او د ضرورت څخه ځان فارغ کړي.

(۷) که لمونځ کوونکي یو ړوند ولید او ویره وه چي په کوم کوهي یا کنده کي لویږي نو لمونځ ماتول فرض دی، که یې مات نه کړ او ړوند په کوهي کي ولویدی نو لمونځ کوونکی ګنهګار دی.

(۸) که د کوم ماشوم په جامو اور لګیدلی وو او لمونځ کوونکي ولیدی نو د ماشوم د نجات دپاره لمونځ ماتول فرض دی.

(۹) که لمونځ کوونکي ته مور، پلار، انا، نیکه د کوم خاص ضرورت د پاره بږغ ور وکړي نو فرض لمونځ ماتول فرض دی، مثلاً مور سخته ناروغه وه په څه وجه راپورته کیږي یا پریوځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل څوک نه وي نو لمونځ دي مات کړي او د هغوی خدمت دي وکړي، که د خدمت بل څوک وي نو ضرورت نسته.

(١٠)که سنت یا نفل لمونځ کوي مور، پلار، انا، نیکه ته معلومه نه وه چي دی یا دا لمونځ کوي، غږیې ور وکړ نو لمونځ ماتول او هغوی ته ځواب ورکول واجب دي، که نه نو ګنهګار دی.

لمونځ نور هم ډیر قسمونه لري او د لمانځه په هکله نور هم ډیر مسائل شته لکه د تندر لمونځ، د استسقاء لمونځ، د استخارې لمونځ، په کعبه مکرمه د ننه لمونځ، د خوف (ویري) لمونځ او داسي نور...

لکه څنګه چي دلته زموږ منظور یوازي د لمانځه اثبات او صحت دي نو لازم ونه ګڼل شوه چي د لمانځه ټول اقسام او مسائل ذکر کړو.

د لمانځه مینه وال د نور معلومات په هکله ټول مسائل، اقسام، احکام او ارکان په مفصل ډول په شروط الصلوات، قدوري، رحمت بیان، جنتي کالي (بهشتی زیور) او داسي نورو د فقهي کتابو ته مراجعه وکړي ستاسو بریا زما آرزو ده.

(حاجی جان محمد کاکړ)

فَسَهِّلْ یَا اِلٰهِیْ کُلَّ صَعب ❀ بِحُرْمَتِ سَیِّدِ الابرَارِ سَهِّلْ

ختم شو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library